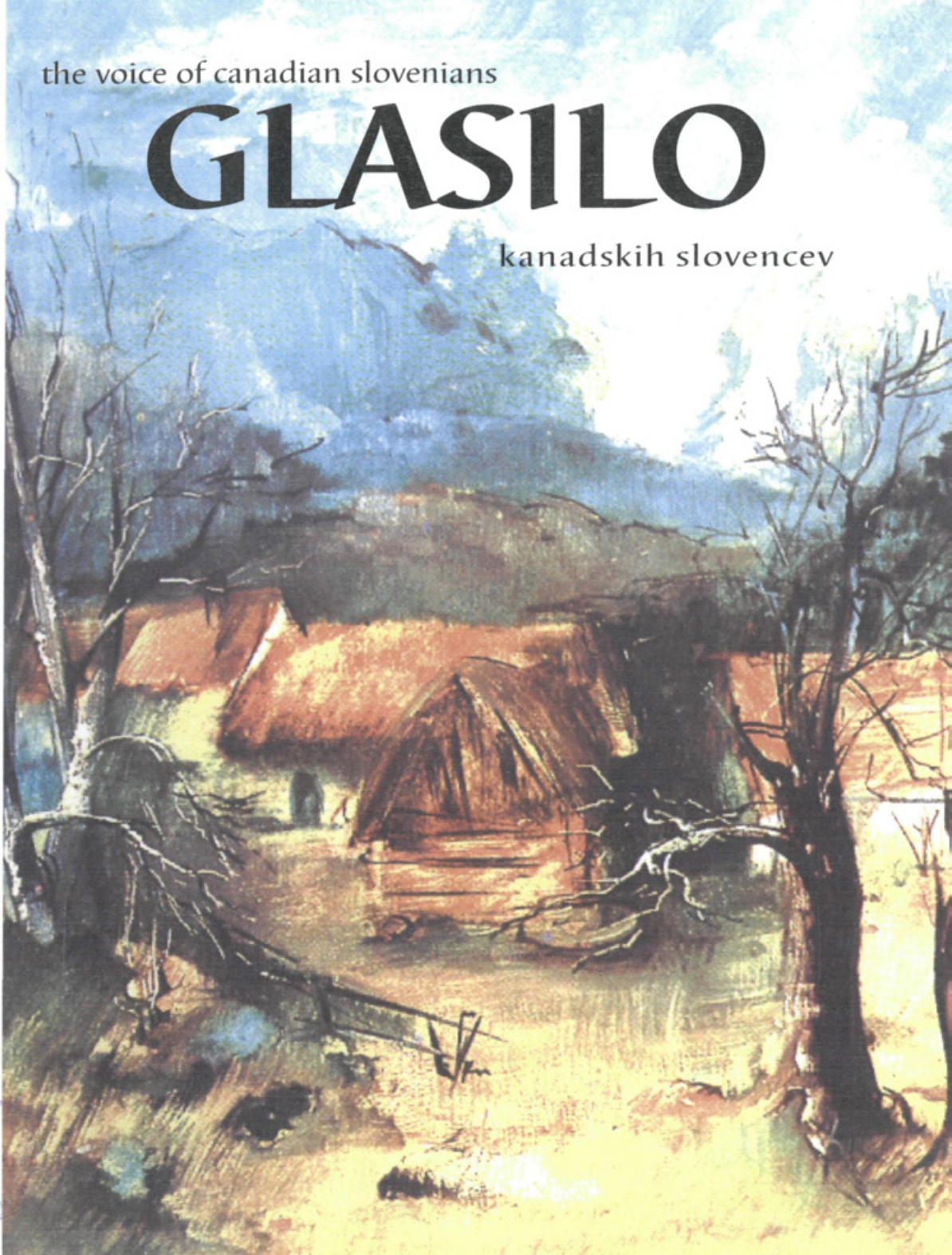

the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Letnik 4 številka 9/10 september / oktober 2000 \$4.50

ŽIVLJENJE, ZDRAVO ŽIVLJENJE

Soustvarjamo ga tudi mi.
S svojim znanjem, izkušnjami, izdelki.
Naša poglobljena skrb je namreč zdravje

ZDRAVILA ZA HUMANO UPORABO

DIETETIČNI IN ZELIŠČNI IZDELKI

VETERINARSKI IZDELKI

BIOSINTETIČNI IZDELKI

KOZMETIČNI IZDELKI

ZDRAVNIŠKE STORITVE

 KRKA

novice iz kanadske slovenske skupnosti

(Objavljamo pozdravni govor predsednika VSKO g. Florjana Markuna ob priliki praznovanja Slovenskega dne v Londonu).

Spoštovani g. ambasador dr. Božo Cerar, častni konzul g. Jože Slobodnik, župnik g. Franci Slobodnik, drage rojakinje in rojaki.

Najprej se zahvaljujem ge. Magdi Razpotnik, ki me je v imenu Triglav Parka v Londonu povabila na današnje praznovanje Slovenskega dneva.

Tukaj smo se zbrali, da skupno proslavimo Slovenski dan. Ob tem se mi poraja vprašanje, kaj vsakemu od nas Slovenski dan pomeni. Kaj pravzaprav praznujemo? Smo se zbrali zato, ker smo prišli iz tiste lepe dežele na drugi strani Alp, pod Triglavom? Ali smo se zbrali, da proslavimo našo slovensko zavest in se veselimo, da tudi tukaj v Kanadi ustvarjamo majhne koticke slovenske zemlje, kot je tudi to letovišče, kjer smo sedaj zbrani? Ali pa je to praznovanje uresničitve politične ideje in želje, da bi imeli tudi mi Slovenci svojo državo?

Ni važno kateri je glavni razlog - saj se verjetno prepleta veliko razlogov, vendar je prav, da ob tem razmislimo, katera ideja najbolje zajema vrednote in značilnosti tega, kar imenujemo SLOVENSKI DAN.

Večina od teh, ki smo tukaj zbrani, smo zapustili našo staro domovino Slovenijo v tistih časih, ko nam Slovenija ni mogla nuditi tistih dobrin, ki jih nujno potrebujemo za življenje in to je delo, ki je nujno potrebno za naš vsakdanji kruh. Nekateri so odšli, ker se niso strinjali s političnimi idejami in so bili zaradi tega ogroženi ali celo preganjani. Zopet drugi so odšli, da bi lahko prosto živeli in uživali duhovne vrednote med katerimi je glavna naša vera. Zato vidimo, da smo tukaj v tujini kupovali in zidali hiše in si tako ustvarjali naše domove, pri tem pa smo čutili tudi veliko potrebo po skupnem domu in kjer je bilo le mogoče, je bil eden od prvih domov ravno cerkev in župnija. Vidimo, da tudi tam, kjer vas ni bilo dovolj, da bi zgradili cerkev in dobili svojega duhovnika, z velikim veseljem vabite, da pride k vam duhovnik in začnemo tudi takšna srečanja in praznovanja s sveto mašo. Cerkve so vedno tudi središča slovenske skupnosti in njenih kulturnih, družbenih in socialnih aktivnosti.

Do slovenske vlade, ki je v času, ko še nismo imeli

svoje države, imela do nas velikokrat bolj mačehovske odnose, se velikokrat nismo dosti zanimali in od nje tudi ne veliko pričakovali. Zato na Slovenskih dnevih tudi ni bilo njenih predstavnikov in smo vsak po svoje praznovali "Slovenske dneve".

Leta 1991 pa se je uresničila naša velika želja in često neizgovorjene

sanje, da smo tudi Slovenci dobili domovino, za katero smo vsi Slovenci v tujini molili in želeli. O tem so nam govorili že naši očetje in nas na to tudi pripravljali. Gotovo sedaj iz večnosti gledajo na nas z veseljem, saj vidijo, da mi imamo to, po čemer so oni tako hrepeneli in to je PRAVI SLOVENSKI DAN - DAN SVOBODNE NEODVISNE SLOVENIJE.

Prav pa je, da se vprašamo, ali smo lahko s tem, kar imamo, res zadovoljni. Na žalost še nismo mogli premostiti vseh tistih razlik in nasprotij, ki so se tekom zgodovine pojavile in v nekaterih pogledih kar globoko zakoreninile. In te razlike in nasprotja vidimo doma v Sloveniji, kakor tudi tukaj med nami. Mislim, da ni potrebno, da si zakrivamo oči. Prav je, da te razlike opazimo in jih priznamo. Prepričan pa sem, da so tiste vrednote zaradi katerih smo se zbrali, vrednote, zaradi katerih se imenujemo in smo SLOVENCI. VREDNOTE, zaradi katerih tudi praznujemo SLOVENSKI DAN tako velike in močne, da bomo z dobro voljo in medsebojnim spoštovanjem in ljubeznijo zgradili in uresničili medsebojne odnose, da bo praznovanje SLOVENSKEGA DNE takšno, da bodo naši očetje resnično veseli in ponosni. Naše medsebojno razumevanje, spoštovanje in sodelovanje bo prav gotovo pomagalo tudi pri graditvi nove, →

*Florjan Markun,
predsednik VSKO*

ponosne in zdrave SLOVENIJE, kjer se bodo res spoštovale tudi kulturne in duhovne vrednote, ter pravice vseh ljudi. Zato bi vas rad opozoril še na nekaj. Kot veste imamo tudi tisti, ki živimo v tujini in smo slovenski državljani pravice, kot jih imajo tudi naši rojaki doma. Med temi pravicami je tudi pravica da volimo. Kjer so pravice, tam so tudi dolžnosti. In zato je naša dolžnost, da volimo in tudi tako pomagamo pri graditvi Slovenije, na katero bomo upravičeno ponosni. Ne samo zato, ker je to čudovito lepi biser tam pod Triglavom, kjer smo lahko v enem dnevu visoko v gorah, pod večer se pa že hladimo v hladnem prijetnem morju. Bodimo ponosni tudi zaradi tega, ker se tam spoštujejo "šege, postava in vera". Še pred koncem tega leta bodo volitve. Vabim vas, da bi to svojo volilno pravico uporabili in na ta način pomagali uresničiti NOVO SLOVENIJO. Naj nam pri tem pomaga naše medsebojno spoštovanje, pridnost in volja do vsega, kar je dobrega.

V počastitev Louisu Babiču - turnir v balinanju pri starostnem domu Lipa

V soboto 19. avgusta je bil drugi "Memorial Louis Babič" turnir v balinanju pri starostnem domu Lipa, kjer se je udeležilo kar 10 ekip (trojice). V spomin na pokojnega g.L. Babiča, je ga Margaret Korsik zasadila okrog drevesa blizu balinarske steze veliko lepih rož in omenila, da bo to Louis Garden in ta nedolžna ideja je obrodila sad. 19. avgusta je častni konzul republike Slovenije g. Jože Slobodnik, navzoča je bila tudi njegova soproga, uradno preimenoval ta prostor v Louis Garden in obudil prelepe spomine pokojnega g. L. Babiča. Pri tem je povzročil, da so gospe Babičevi in sorodstvu stopile solze v oči. Na spominski slovesnosti in turnirju je bil navzoč tudi predsednik VSKO, Florjan Markun s soprogo. Tega turnirja se je udeležila tudi ženska ekipa v postavi Mimi Radovan, Marija Sluban in Ivanka Vukšinič, ki so zmagale kar v dveh tekmah. Na žalost pa se niso uvrstile v prva tri mesta. Prvo mesto so osvojili Rajko Fabčič, Joe Nizicín, Štefan Muhič, drugo mesto pa Renato Fornazar, Ivo Bascévan in Oskar Zorčič (Istrijani). Tretje mesto je pripadalo Joe Florjančiču, Jaki Janežiču in Franku Steržaju.

Poletje na Slovenskem letovišču

Čas počitnic in oddiha v prosti naravi hitro mineva... Kljub muhastemu vremenu je Slovensko letovišče pri Boltonu spet kraj mnogih srečanj in praznovanj.

25. junija je slabo jutranje vreme prispevalo k manjši udeležbi pri Telovi procesiji kot prejšnja leta. Narodnih noš ni bilo videti, pot procesije je postalo jezero. Tradicijo evharističnega slavlja smo nadaljevali po zgornji ravnini letovišča.

Za 41.slovenski dan 9. julija je bilo nebo spet prekrito z deževnimi oblaki. Združeni z lazaristi Jožetom Mejačem, Pavlom Novakom in Francem Ratajem na obisku iz Slovenije, Tinetom Batičem in novomašnikom Janezom Likozarjem smo srečno opravili nedeljsko mašo. Letošnji Slovenski dan je bil posvečen mladini. V popoldanskem programu je Pavle Novak govoril o pomenu znanja jezika, kulture ter narodne zavesti za slovensko kanadsko mladino, ki prispeva k splošni izobrazbi in vzgoji mladega človeka za sposobnega člana današnje svetovne družbe. V angleščini je podajal slične misli Bobby Ulčar, ki raste od otroških let v slovenskih organizacijah pri Brezmadežni in na Slovenskem letovišču. Petje združenih pevcev, folklor mladinske skupine Mladika (Nevenska Stajan), otroški pevski zbor Novi Rod (Mojca Končan), deklamacije (Nada in Vesna Čemaš), glasbeni duet (Andrej Pahulje in Matija Lebar) so sestavljali drugi del programa, ki ga je povezoval inž. Ciril Pleško.

Slovensko kanadski svet in Slovensko letovišče sta bila letošnja organizatorja te prireditve, katere sta se udeležila slov. Veleposlanik dr. Božo Cerar in častni konzul republike Slovenije g. Jože Slobodnik.

Ob takih nedeljah na Slovenskem letovišču spomin oživi in nas v duhu popelje na slovensko podeželje, kjer v hladnih uticah ob svetočih vrtovih vasujejo domači prijatelji iz sosedne vasi, kjer se ob večerih še sliši fantovska pesem, kjer dekleta še spletajo vence za žeganje, nove maše, procesijo sv. R. Telesa ali za gasilsko veselico in v mladostnih sanjah ustvarjajo srečno družino z ljubljenim fantom..Nad pšeničnimi polji odseva v skalnatih vrhovih Karavank in julijskih Alp...Slovenske nedelje in prazniki dajejo našemu narodu edinstveno podobo od davnih časov sv. Cirila in Metoda, do časov koroških vojvod in prvih romarskih poti k

Gospa
Sveti, na Sv.

Goro in na Sv. Višarje, k
Mariji pomagaj na Brezje, na Ptujsko Goro... Iz tisočerih
cerkvenih stolpov širom naše zemlje vabijo zvonovi k
Angelskemu češčenju in pridni Slovenec sklene roke k
molitvi kakor že dolgih tisoč let...

Letošnji in vsi Slovenski dnevi so tako zvenenje,
naročilo, da z lastnim zgledom storimo vse, da bo naša
mladina spoznala in živela slovenstvo.

Za poletni večer 29. julija so letoviščarji in obiskovalci
napolnili letoviško dvorano. Ga. Marija Soršak je s
svojimi pomočnicami pripravila okusno večerjo. Zunaj
na terasi pod toplim poletnim nebom je za ples igral
orkester Alpski glas.

Slovensko letovišče je v zadnjih julijskih sobotah in
nedeljah kraj mladinskih športnih iger in tekmovanj, ki
so se letos končala 12. in 13. avgusta z mladinskim
Jamboree. V teh igrah je letos sodelovalo do dvesto
osnovno in srednješolskih otrok, univerzitetnih
študentov in mladih Slovencev iz celotne slovenske
skupnosti okrog Toronta. Vsako leto se ponovno utrdijo
prijateljski stiki z mladino iz Chicaga, ki včasih
pripeljejo fanta in dekle v zakonski stan in novo
slovensko družino.

Marjan Ulčar in Frank Krmelj sta dolgoletna

organizatorja teh mladinskih dni.
Marjanova sinova Bobby in Jimmy pa vodita
Mladinski Jamboree, ki je vedno izraz
mladostne razposajenosti, preprostosti in
veselja do življenja, vendar brez senzacij in
nereda.

Od 5. do 8. avgusta so Torončane obiskali člani
igralske skupine Drežnica iz Slovenije. Na Slovenskem
letovišču so v soboto 5. avgusta priredili prijeten
kulturni večer s petjem ljudskih pesmi, skioptičnimi
slikami iz Posočja ter skuhalih drežniške štruklje za 180
obiskovalcev. V nedeljo 6. avgusta zvečer pa so nas prav
po domače zabavali z veseloigro Dva para se ženita ali
Gonja za srečo, katero so v torek 8. avgusta ponovili pri
Brezmadežni. Slovensko letovišče, Društvo Simon
Gregorič, folklorna skupina Nagelj in igralska skupina
Toronto so bili skupni sponzorji 16 mladim Drežničanom,
varuhom slovenske ljudske kulture na skrajnih zahodnih
mejah naše domovine.

Sredi poletja, 16. julija, smo praznovali posebno slavnost,
poroko našega priljubljenega in delovnega predsednika
Jonnyja z zavedno Slovenko Klavdijo Lorber, Miss
Octoberfest 1995 na slovenski lovski farmi Alliston. V
cerkvi Brezmadežne sta si obljubila zvestobo in zvečer v
dvorani praznovala začetek novega življenja z mnogimi
prijatelji, letoviščarji in sorodniki iz Slovenije. Mlademu
paru želimo vso srečo in božji blagoslov ter upamo, da
tudi v novem življenjskem stanu naš predsednik John Juri
ohrani tisto navezanost, ljubezen in skrb za Slovensko
letovišče, ki ga postavlja za zgled vsem starim in mladim
članom letovišča.

Anica Resnik, Toronto

SLOVENSKI DOM OF TORONTO PRESENTS YEAR 2000 EDUCATION AWARD

Mr. Stanko Šajnovič (left) presents the Slovenski Dom, Year 2000
Education Award, to Mr. Blaž Potočnik (right)

On the occasion of the Slovenian Day celebration in Bolton, Ontario, on
July 9, 2000, the Slovenski Dom of Toronto presented the Year 2000
Education Award to Mr. Blaž Potočnik. Under the direction of Mr.
Potočnik and many volunteers, the Slovenian School has been a
longstanding pillar of the Slovenian community in the Toronto area. The
school has introduced many young Slovenians to the language and culture
of our homeland. The award was presented by Mr. Stanko Šajnovič.

Oscar Koren

novice iz kanadske slovenske skupnosti

NOVA KAPELICA NA ŠAJNOVIČEVI KMETIJI

Nekaj kilometrov severovzhodno od Orilije, na vratih prelepe počitniške pokrajine Muskoka, se nahaja odlično urejena kmetija "Stanrika Farms" last Stanka in Jožice Šajnovič in njunih otrok Stanka ml. in Erike. Na dvesto akrih gozda, zelenih travnikov in obdelanih njiv se vrste tri poslopja z najnovejšimi higienskimi čistilnimi napravami za rejo tisočev perutnine, ter shramba za kmetijska in poslovna vozila. Ob vhodnih vratih, sredi urejenega vrta stoji družinska hiša. Mimo nje se dviga pot do nove kapelice ob gozdu, ki jo je ta dan blagoslovil torontski nadškof in kardinal dr. Alojzij Ambrožič.

Okrog 180 povabljenih prijateljev iz slovenske in kanadske skupnosti je prisostvovalo tej edinstveni pobožnosti na slovenski kmetiji sredi kanadskega Ontaria. Temni oblaki so skoraj preprečili pobožnost. Vreme je zdržalo do blagoslovitve. Potem pa se je vsulo po pločevinasti strehi poslopja, kjer smo vedrili, kot bi tovornjaki drveli po njej.

Šajnovičevi so posvetili kapelico Materi Božji in Angelom varuhom v zahvalo za vse varstvo v težkih časih komunistične revolucije v Sloveniji in pozneje v iskanju novega življenja v Avstraliji in Kanadi.

Kapelice so del slovenske panorame. Od zdavnaj so naši dedje krasili našo deželo s križi in kapelicami, v zahvalo za rešitve, vrnitve, v spomin pokojnim in znamenje globoke vere. Nikjer na svetu ni toliko svetih znamenj in cerkva kot v naši mali Sloveniji. Iz težkih viharnih časov spet svetijo na domačih poljih

in poteh. Verno ljudstvo obnavlja zapuščene, postavlja nove za mlade, srečnejše rodove. Na mnogih krajih po svetu, kjer žive Slovenci, že stojе kapelice. Tem se je sedaj pridružila še Šajnovičeva kmetija.

Kapelica je domače delo Stanka Šajnoviča in prijateljev. Z vitkim zvonikom – sedaj še brez zvonov – je ljuba miniaturna slovenske podeželske cerkve. Poleg slike Angelov varuhov stoji znotraj še kip Matere Božje in spominska marmornata plošča. Na zunanjih dveh straneh sta sliki sv. Stanislava in sv. Jožefa, na pročelju pa slika Dobrega Pastirja. Vse je ustvarila družinska prijateljica Mrs. McCrane. Krasna vhodna vrata je izdelal mojster Šajnovič.

Stanko in Jožica sta aktivna člana slovenske skupnosti in vsa družina sodeluje v krajevni župniji sv. Columbkille.

Po blagoslovu in domači postrežbi sveže pečenih prašičkov in putk ter sladkih priboljškov, smo poslušali čestitke slovenskih društev Planica, Slov. gospodarska zbornica, Slov. Kanadski svet, Slov. Dom, Slov. Letovišče, Slov. sobotna šola, Holiday Gardens ter krajevnih občinskih in cerkvenih zastopnikov.

Popoldne 26. avgusta se je ob veselem petju in srečanju z mnogimi znanci, po dobroti in prijaznosti Šajnovičeve družine, spremenilo v pravo domače popoldne, kakor ob žeganju in posebnih praznikih v slovenskih krajih. Nova kapelica Angelov varuhov na kmetiji "Stanrika Farms" naj bo domačim in obiskovalcem vedno znamenje miru in božjega varstva.

Anica Resnik, Toronto

USPELA EKSKURZIJA PO SLOVENJI, OTROK SLOVENSKE ŠOLE V HAMILTONU

"Prelepa si zemlja slovenska!" je bilo mnenje otrok slovenske šole ob koncu naše šolske ekskurzije.

Tako, kot smo si zadali naše načrte za to potovanje, so se nam v celoti uresničili, pa še več.

Po prijetni važnji do prvega srečanja s Slovenci, smo se najprej nastanili v Prekmurju v Beltincih. Tam smo se srečali z otroci slovenske šole, si ogledali njihovo šolo in kratek kulturni program, ki so nam pripravili, in si izmenjali naslove z našimi šolskimi vrstniki. Poleg mnogih zanimivih ogledov po Prekmurju smo se tudi prijetno

•••••
8 - GLASILO kanadskih Slovencev

osvežili v Moravskih in Lendavskih toplicah. Prehitro smo se morali podati naprej v Maribor. Ogledali smo si bližnjo in daljno okolico z izhodiščem iz Maribora, do prelepega starega mesta Ptuj in bližnjo Ptujsko goro. Seveda, tudi Ptujsko kopalnišče se nam ni izmuznilo. Na vrsto je prišlo tudi celjsko območje preko Šmarja pri Jelšah do Rogaške slatine in v Rogatcu ogleda Muzeja v naravi.

V Mariboru smo si ogledali okolico s starim delom Maribora na Lentu z najstarejšo vinsko trto na svetu, staro preko 400 let. Nikakor pa nismo izpustili obiska našega vzornika Antona Martina Slomška v Stolnici. Lepo smo bili po sveti maši sprejeti na mariborski škofiji in povedali so →

Gostovanje komornega zbora "De profundis" v British Columbiji

Powell River, majhno obmorsko mesto na zahodni obali Kanade, je vsaki dve leti v juliju gostitelj znanega mednarodnega zborovskega tekmovanja Kathaumixw. Že tretjič do danes je prišel semkaj tekmovat pevski zbor iz Slovenije. Letos je bil to komorni pevski zbor De profundis. Na tekmovanju se je odlično odrezal, saj je požel dve prvi mesti (v kategorijah 'umetna pesem' in '20. stoletje') ter drugo mesto v kategoriji 'folklorna glasba'. Zbor, ki je bil osnovan leta 1990, ima v svojih vrstah pevce in pevke iz Kranja in okolice od približno 18. do 35. leta. V svojem deset - letnem delovanju si je pridobil veliko priznanj in nagrad, med svoje največje dosežke pa si gotovo šteje nastop v avstrijskem Spittalau, kjer je na enem najzahtevnejših mednarodnih tekmovanj zasedel prvo mesto v kategoriji 'umetna pesem' in drugo v kategoriji 'ljudska pesem'. Zbor že od vsega začetka vodi Branka Potočnik, ki je bila sama že večkrat odlikovana za svojo izredno dirigentsko sposobnost.

Slovenska skupnost v Vancouvru je bila v nedeljo, 9. julija deležna obiska zbora De profundis. Naša dvorana na Sprott St. je postala najprej gostiteljica, kjer so se člani zbora po domače najedli in okrepčali, potem pa je zazvenela kot še nikoli, v splošno zadovoljstvo približno osemdesetih prisotnih. Prevzelo nas je zborovo dovršeno izvajanje slovenskih narodnih, med katerimi sta dobili največji odmev 'Kje so tiste stezice' in 'Dve let in pol'. Večina pevcev se je pomudila v British Columbiji še nekaj čez teden dni, preden so se vrnili v domovino. Veseli smo bili, da smo jih imeli v svoji sredini. To pa ni prvič, da se je eden naših zborov tako odrezal na tekmovanju Kathaumixw. Leta 1994 je Mladinski pevski zbor Maribor pod vodstvom Karmine Šilec zasedel dve prvi in dve drugi mesti, medtem ko je leta 1998 MPZ Gimnazija Velenje pod vodstvom Danice Pirečnik osvojil kar tri prva mesta. Oba zbora sta bila odlikovana z nazivom 'najboljši zbor tekmovanja'! Lepi uspehi mlade slovenske generacije, v katerih še odseva bogata zborovska tradicija.

Silva Plut, Vancouver

nam nekaj pomembnih misli o Slomšku ob njegovem grobu. Štajerski predel smo zaokrožili z vožnjo gondole na Pohorje in prijetnim piknikom na Arehu, znanem zimsko smučarskem centru.

V večernih urah smo se znašli že v Ljubljani. Vsekakor smo si ogledali razne znamenitosti Ljubljane, se podali po Dolenjski od Novega Mesta s Kapitolom pa do rojstne hiše Josipa Jurčiča v Muljavi. Dan se je končal z kopanjem v Čatežu. Na Gorenjskem smo si ogledali Brezje, Bled, Bohinjsko jezero, rojstno hišo Franceta Prešerna, Planico in Kranjsko goro, se peljali preko Vršiča do izvira Soče. Po dolini Soče smo nadaljevali pot proti znanemu letoviškemu Portorčaju ob Jadranskem morju. Na eni strani nas je obdajalo srednjeveško mesto Piran z znanim Tartinijem in Pomorskim muzejem, ter na drugi strani Koper in Izola. Tudi v slani morski vodi smo se namakali.

Vsekakor Postojnske jame ter znane kobilarne v Lipici nismo izpustili. Po vseh napornih dnevih smo se zadnji dan sproščeni brez obveznosti vozili z ladjo ob slovenski obali po Jadranu, kjer so nam pripravili pravo zabavo in morskno hrano.

Tako sproščeni smo se naslednji dan odpravili na zaključno slovo z mašo na Rakovniku in po kosilu se razkropili na vese strani. Nekaj učencev je še podaljšalo prijetno druženje s sorodniki, nekaj pa se jih je naslednji dan vrnilo v Canado.

Tako smo srečno vsi zopet pristali v našem Hamiltonu, polni lepih doživetij, srečanj! Obogateni smo z marsikaterim novim pogledom na domovino naših staršev in prastaršev. Užitek je bil poslušati kako gladko je stekla marsikatera slovenska beseda iz njihovih ust in kako sproščeno brez težav so zapeli slovenske pesmi. Skoraj vsi so si na koncu zadali nalogo, da se bodo z veseljem še vrnili. Naš cilj je bil dosežen!

Vsem, ki ste nam omogočili, da smo videli toliko lepega in doživeli toliko prijetnih trenutkov, iz vsega srca še enkrat prisrčna hvala. Zelo bi bili veseli, da bi še kakšna generacija učencev imela to srečo, da bi tudi oni doživeli toliko lepega kot mi

.Darinka Ferletič - ravnateljica

kanadski slovenski kongres

Bili smo aktivni...

Po letnem občnem zboru se je izvoljeni odbor sestal 20. junija in ocenil letno zasedanje, katerega višek je dosegel enkratni govor slavnostnega govornika, guvernerja Banke Slovenije, dr. Franceta Arharja. Po razgovorih, ki smo jih imeli člani KSK odbora z guvernerjem, smo si mogli ustvariti osnutek programa KSK, katerega naj bi KSK uresničeval v bližnji prihodnosti. Po kritičnem pregledu preteklega dela je predsednik nadzornega odbora g. V. Batič CM predlagal razrešitev odbora in oblikovanje novega odbora.

Novi odbor je za poslovno leto 2000/01 sledeč:

Predsednik sveta KSK prof. Jerry Ponikvar

Predsednik Izvršnega odbora dr. France Habjan

Podpredsednika dr. Stane Bah in Carl Vegelj

Tajnik ing. France Rihar

Blagajnik ing. Tony Horvat

Člana izvršnega odbora Jožica Vegelj ter Stane Kranjc

Člani sveta KSK Jože Kastelic, Frank Osredkar, Rev. V.

Batič, Ciril Soršak, dr. Anton Kačinič, dr. Srečko Pregelj,

dr. Janez Vintar.

Pridruženi člani sveta: Ivan Bergant (B.C.), Stane Vršnik (Manitoba), Ludmila Šimek (Quebec)

Ob imenovanju novega Državnega sekretarja za Slovence vzamejstvu in po svetu g. Zorka Pelikana, je KSK poslal čestitke k imenovanju in dobre želje pri njegovem delu.

Izvršni odbor si je tudi zadal program za prihodnjo sejo in sicer, da mora pripraviti osnutek programa za prihodnji Cenzus Canada ter zbrati informacije glede prihodnjih jesenskih državnoborskih volitev v Sloveniji in sicer za tiste rojake, ki

bi se želeli udeležiti volitev.

Svet KSK je tudi razpravljal o organizaciji prihodnjega občnega zbora in sicer na organizacijski in vsebinski ravni. Svet je tudi soglasno sklenil, da bo tudi v prihodnje sodeloval pri Glasilu Kanadskih Slovencev. Člani Sveta so se udeležili Slovenskega dne v Londonu, v Torontu ter v Montrealu. Na prihodnji seji Sveta KSK bo tudi tekel govor o zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa in o programu in smernicah, katere so sprejeli.

France Habjan

IV. zasedanje Svetovnega Slovenskega kongresa

Od 28. do 30. junijah je bilo v Tinjah na Koroškem IV. Zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa. Na zasedanju je bilo izvoljeno novo vodstvo SSK. Za predsednika UO je bil izvoljen dr. Boris Pleskovič iz New Yorka, za prvega podpredsednika je bil izvoljen znan slovenski družbeni delavec v Nemčiji g. Tone Strojčan, podpredsednik za Slovenijo je g. Boštjan Turk, podpredsednik za zamejstvo bivši konzul v Trstu prof. Tomaž Pavšič, podpredsednica za čezmorske dežele pa ga. Jožica Gerden iz Avstralije. V odbore sta bila izvoljena od KSK, Jože Kastelic v finančni odbor ter Stane Kranjc kot nadomestni član Nadzornega odbora. Član Sveta SSK je dr. France Habjan.

Zbor je sprejel sklep o pobudi za ustanovitev Sekcije za družino, katero bo vodila pravnica Marija Kržič. SSK je ob zasedanju podal izjavo o meji v Istri in na morju. SSK je tudi pozval vlado Slovenije naj takoj jasno in glasno določi stališče RS do poteka omenjene meddržavne meje.

Glede slovenske sprave je SSK izrekel zavzetost za slovensko narodno spravo. Sprava je nujna za normalno delovanje slovenske države in za njeno uveljavljanje v svetu.

Glede prihodnjih volitev SSK opozarja vlado RS in Državno volilno komisijo, da sta dolžni poskrbeti pravočasno pripravo in dostavo glasovnic in volilnega gradiva slovenskim državljanom, ki bi se želeli udeležiti volitev.

Novi UO je poslal predsedniku Evropskega sodišča za človeške pravice v Strasbourg g. Wildhaberju daljše pismo, s katerim so ga informirali o nepravilnem izvajanju manjšinjske politike Jorg Haiderjeve deželne vlade na Koroškem.

France Habjan

Tabor slovenskih otrok iz tujine ob Nadiži

Vznožje kobariškega Stola in obrežje tople Nadiže sta od 30. julija do 6. avgusta dajala začasno bivališče veselega druženja 72 slovenskim otrokom iz Italije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Madžarske, Avstrije, Švice in Nizozemske. Njim so se pridružili tudi otroci Breginjskega kota.

Tabor, ki je namenjen druženju mladih slovenskih rojakov iz zamejstva in sveta, starih od dvanajst do šestnajst let, smo pri Slovenski konferenci Svetovnega slovenskega kongresa pripravili že četrty, tokrat ob pomoči tolminskih skavtov, ki jih vodi Gorazd Kragelj. Uprava za zaščito in reševanje nam je posodila šotore, slovenska vojska je omogočila postavitve in prevoz šotorov, ter nam posodila tudi talne podloge, Rdeči križ pa kar nekaj spalnih vreč. Brez finančne pomoči Urada za Slovence po svetu in Ministrstva za kulturo pa venclar ne bi šlo. Kot dobra vila nam je ob strani stala Vida Škvor, učiteljica s podružnične šole v Breginju. Kuhar Milč je poskrbel za okusno pripravljeno hrano, lastnik Kampa Nadiža, Evgen Marcola, pa za premnoga tehnična opravila, tudi za to, da je bil hladilnik vselej napolnjen s sladoledi Ljubijanskih mlekarn. Marsikdaj je kot telefonski kurir stekel čez tabor in poskušal ustreči klicem staršev, ki so se želeli pogovoriti s svojimi otroki.

Tabor smo začeli v nedeljo, 30. julija, s slavnostno prireditvijo, namenjeno udeležencem, njihovim staršem in predstavnikom slovenskih društev po svetu, zbrali pa so se tudi številni domačini. Pristrčno dobrodoščilo počitniškega zborčka otrok Breginjskega kota, ki so ob kitarski spremljavi kobariškega kaplana pristrčno zapeli, ter mladih harmonikarjev, s slovenske Benečije so popestrili še slavnostni gostje: Zorko Pelikan, državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu, kobariški župan Pavel Gregorčič, pa tudi predstavniki Slovenske konferenec SSK: Danijel Starman, prof. Tomaž Pavšič ter prof. Hema Česnovar in Mark Kargl s slovenske gimnazije v Gelovcu in drugi. Za konec nas je Hugo Šekoranja navdušil z nekaj čarovnijami. Proti večeru pa nas je pozdravila še čez Krn razpeta, neverjetno lepa mavrica.

Ponedeljek so otroci zapolnili z urejanjem tabora in pripravami na prvi večer ob tabornem ognju. Seveda jih je bližnja Nadiža povabila tudi na kopanje. Torkov pohod do Krnskega jezera je marsikoga pošteno utrudil, a tudi obdaril z lepotami, ki jih je ponujal s

soncem obsijan član. Vesela šola slovenskega jezika, z glasbeno in novinarsko delavnico ter s kvizom Kaj vem o Sloveniji, je obarvala sredin program. Prenekatera slovenska pesem vesele šole je odmevala še v naslednjih dneh taborjenja, marsikoga pa je pospremila tudi domov. Obisk Kobariškega muzeja v četrtek in petek je otrokom prikazal utrinke strahot s Soške fronte v prvi svetovni vojni; malo za spomin, še bolj pa za opomin na vse povzročeno trpljenje tisočim nedolžnim. Obisk Vrsna pri Kabaridu je bil namenjen srečanju s pesnikom Simonom Gregorčičem. (Četrtekov popoldanski program je zaznamovala še zmaga v nogometu proti ekipi domačinov, na večer pa so nas obiskali še gostje iz Benečije.

V Breginju so otrokom domačini razkazali lepo urejen muzej na prostem. Le eno - za Breginj značilno vaško jedro je ostalo po potresu ohranjeno. Balkoni z nageljni, razvejane stopnice, izbe s starim pohištvom, zidovi hlevov in senikov so mladim obiskovalcem nudili predstavo življenja v še ne tako davnih časih. Skupino otrok je pot nato vodila iz Breginja do vasi Logje in čez Napoleonov most nazaj v tabor.

Deževni petek in sobota nam nista pokvarila dobre volje, le po poteh vseh načrtovanih izletov nismo mogli iti. Začasno bivališče smo poiskali pod streho breginjske osnovne šole, kjer smo preživeli čas ob družabnih igrah, mlajši udeleženci ob filmu o Kekcu ter ob sobotni večerni zabavi - in že je zasijalo nedeljsko sončno jutro. Vrnili smo se k šotorom ob Nadiži. Tam nas je čakalo še zadnje kosilo. Marsikomu ni teknilo, saj je bil to hkrati tudi čas slovesa. Topli objemi, še zadnji izmenjeni naslovi in obljube, da se bomo naslednje leto spet srečali, so zaključili skupno preživet teden dni na Kobariškem.

Nicole iz Italije je o svojih doživetjih napisala: "V tem taboru je življenje lepo, ker smo vsi ena skupina. Skupaj se počutimo dobro, govorimo in se igramo. Različne navade so tu, drugi jeziki, ampak mi se vseeno razumemo. Jaz in moja prijateljica Ornella bova še prišli, ker je tu lepo."

Slovo je pospremila tudi marsikatera solza na licih. Te so bile hkrati tudi dokaz in veliko zadoščenje nam vsem, ki smo tabor pripravljali, saj so otroci preživeli res nepozabne dni, stkali mnoga prijateljstva, Slovenija pa se jim je tudi zaredi tega zapisala v topel spomin.

Jana Podobnik, SSK, Slovenija

V mesecu maju tega leta je bila v Trstu podeljena 37. literarna nagrada "Vstajenje", ki jo podeljujejo vsako leto za literarna dela slovenskih emigrantov. Med deli, ki so v letu 1999 izšla v zamejstvu in zdomstvu, je žirija – prof. Zorko Harej, prof. Lojzka Bratuž, prof. Robert Petaros, prof. Neva Zaghet, prof. Diomira Fabjan Bajc in Marij Maver – najprej izbrala 22 najboljših, na koncu pa nagrado prisodila Mileni Šoukal za pesniško zbirko *Ptice na poletu*.

Poezijo Milene Šoukal, kot je zapisano v obrazložitvi, odlikuje "moderen literarni prijem, široka tematika, izvirna severnoameriška motivika in sodoben pesniški izraz". Med emigrantskimi pesniki slovenske emigracije je najmodernejša, zato jo je bolje sprejela mlajša kritična generacija.

Milena Šoukal je bila rojena 1922. v Brežicah. Od leta 1950 je živela in opravljala učiteljski poklic v Chicagu. Odkar je v pokoju živi sama na svojem posestvu v kraju Munfodvill, v državi Kentucky. O sebi pravi: "Zdravje me še kar drži... Živim sama, odkar sem se odselila iz Chicaga – ki se ga nisem v vseh štiridesetih letih mojega bivanja tam mogla privaditi. Seveda me sinovi z družinami redno obiskujejo. Medtem poskušam upravljati posestvo – od košnje trave, dela na vrtu in skrbi za živali. Tako poteka moje življenje v harmoniji z naravo, ki je del celote in vsemirja. Umirjajo se življenjski viharji, vse se polagoma odmika in sega v tisto prvobitno silo, iz katere izhajamo".

V vednost bralcem Glasila kanadskih Slovencev: Milena Šoukal je sestra g. Ivana Dobrška, salezijanskega duhovnika, živečega v slovenski župniji sv. Gregorja Velikega v Hamiltonu. V svoji starosti 89 let, ki jih je dopolnil 7. septembra letos in tako vstopil v prečastito 90 leto, še neumorno opravlja svoje poslanstvo pri maši in obiskovanju bolnih. Bog vas živi še na mnoga leta, g. Dobršek!

Majda Gunžer

Pozabljamo, da je naš dan velik,

pozabljamo,
da smo prejeli živo besedo
v studencu, ki je bil
začetek naše žeje,
ki nam je izpolnil hrepenenje,
ko so se srečale misli
sredi majhnih zadev
in jih spreminjale v stvaritve,
ki so bile pogoj našega obstanka.

Ob vrnitvi v deželo,
ki smo jo posedli
ob jutranji zori,
se nam je odprlo spoznanje
in nas pognalo v iskanje
novih podvigov.

Kar se je izrinilo
iz polzaprtih vrat,
je govorilo o premoči zaprek
postavljenih
v staro zasnovo –
ono s skrivljenimi loki
pred naporom osvoboditve.

Nekaj je vendarle ostalo
na mizi, obloženi z dvomi,
stresli smo jih na tla,
da pometemo z njimi
v nagli odločitvi.

iz kanadske skupnosti

“Je že božja volja, da moram tako dolgo živeti...”

Ko sem kot najstnica pred mnogimi leti prvič prispela v Osoyoos, je nosilo to malo mesto, ležeče ob največji ožini jezera Osoyoos, še naziv 'vas'. V tem slikovitem kraju s polpuščavskim podnebjem, ki zaradi umetno namakanih sadovnjakov daje vtis oaze, so takrat živeli prebivalci različnih narodnosti. Med njimi je bila najbolj vidna portugalska etnična manjšina, ljudje pridnih rok in podjetnega duha, v večini sadjarji.

S sadjarstvom se je ukvarjala vrsta nič manj pridnih in podjetnih slovenskih družin, med njimi tudi nekaj pionirjev, ki so še v tridesetih letih morali tukaj zaorati ledino, da so se preživeli. Tako so v začetku sedemdesetih let živele v Osoyoosu družine Klemenc, Dragovan, Kužnik, Plut, Jelovec, Stariha, Zeljko, Hosta, Drganc, Štukelj, Dekleva, Presker, Judnic, Golobič, Vrečko, Kocen, Zupan in Makše. Poleg sadjarstva jim je nudila zaslužek tovarna za pakiranje sadja. Poleti, ko je bilo dela veliko, je bilo treba poprijeti, pozimi pa je bilo več časa za počitek. Spominjam se naše mame, kako je svoj dolgi dan, ki se je začel z zgodnjim obiranjem češenj, breskev ali sliv in potem celodnevnom delu v Packing House-u, mnogokrat zaključila z okopavanjem paprike pri poljedelcu Madžaru.

Zaradi obilnega sadja, ki dozori vselej med prvimi v Kanadi, ter zaradi jezera, ki slovi kot najtoplejše, je Osoyoos že od nekdaj priljubljen turistični kraj. Tople poletne temperature in odmaknjenost od civilizacije pa privlačujejo tudi starejše ljudi, ki se v jeseni svojega življenja radi umaknejo hrupu mest in najdejo mir v tem idiličnem okolju.

Gospa Pepca Makše živi v Osoyoosu že 51 let. Dobim jo v veselem razpoloženju, tako kot se je spominjam še iz tistih prvih let. Takoj mi pove, da bo letos oktobra praznovala že svoj 90. rojstni dan. Boga zahvaljuje, da se kljub revmatizmu in drugim težavam še tako dobro drži. In res, človek ji ne bi prisodil devetih križev!

V pogovoru se ustavi najprej pri njeni mladosti, ki jo je preživela v Hrastju pri Mirni peči blizu Novega mesta. Misli ji uidejo nazaj, ko je še kot mlado deklo pasla krave, mlatila pšenico, ličkala koruzo in nabirala vijolice in trobentice po domačih livadah. Pove mi, kako je hodila v šolo daleč in peš, in kako se je bala učitelja, ker so takrat še topli in dajali klečat. Spominja se mlina na dve kolesi, ki so ga imeli pri hiši, pa sveže zmlate ajdove moke....

V družini petih otrok je bila tretji otrok. Očeta sploh ni poznala, ker je padel v cesarski vojski. Mati se je v težkih razmerah sama prebijala s ševilno družino, pa

vendar ima gospa Pepca kljub prikrajšanju lepe spomine na svojo mladost. Ne more si kaj, da ne bi obžalovala, kako današnja mladina ne zna ceniti udobja v katerem živi.

Vedno je rada pela. Še v osnovni šoli jo je učiteljica večkrat izbrala, da je pela ob spremljavi njene violine. Prepevala je tudi v pevskih zborih, v domačem cerkvenem zboru pa je spoznala svojega bodočega moža Jožeta. Za njim je prišla leta 1934 v Kanado, kjer sta se v Kirkland Lakeu poročila. “Ni bilo Slovenke, ki bi mi pomagala pri oblačenju v poročno obleko, pa sem se nekako sporazumela s

gospa Pepca Mekše

prijazno Poljakinjo,” se spominja ga. Pepca.

Kmalu potem se je vpisala v tečaj angleščine, kjer se je v pičlih treh mesecih naučila dovolj jezika, da se je lahko sporazumevala. Vpisala se je tudi v šivalni tečaj, kjer se je izkazala za spretno in zavzeto šiviljo. Zimski večeri so bili tako polni tečajev: dvakrat v šolo, enkrat na šivanjel

Do rojstva svojih otrok se je ukvarjala z Boarding

House-om, oddajala sobe in kuhala za nove priseljence, po večini mlade slovenske fante. Joe Makše pa je delal v rudniku zlata. Ker je bil Joe nadarjen pevec, je začel voditi pevski zbor Triglav, ki je pod njegovim vodstvom dobro uspeval. Ga. Pepca se spominja nastopov na slovenskih prireditvah v Kirkland Lakeu in drugod, peli pa so tudi za dobrodelne akcije, na primer za Rdeči križ in celo na radiu. "Vedno se je nekaj dogajalo," se spominja ga. Makše. "Še posebno slovesno je bilo ob Božiču in za Veliko noč. Spominjam se, kako so nas še ljudje drugih narodnosti spraševali, pri kateri maši bomo peli, da so nas lahko prišli poslušat." Zbor je posnel tudi ploščo, ki pa je ga. Pepca žal nima več. Na prireditvah sta redno nastopala z deklamacijami in petjem njuna sinova Joey in Frank in še danes ima posebno starejši sin veliko ljubezen do slovenske pesmi in besede. Vsa Makšetova družina je imela tako precejšen doprinos h kulturni rasti slovenske skupnosti v Kirkland Lakeu.

A vsaka dobra stvar mora enkrat priti h koncu in tako so se tudi Makšetovi odločili za umik iz kraja, ki je izžemal moči očetu Joe-u in ki ni obetal prihodnosti mladi družini. Leta 1949 so prispeli v Osoyoos, kjer je bilo življenje bolj podobno tistemu, ki sta ga starša zapustila v starem kraju. Kupili so si sadovnjak in prijeli za delo. Delo na svežem zraku, čeprav težko, jim je prijalo. Gospa Pepca je gospodarila poleti na stojnici za sadje (fruit stand), pozimi pa delala v Packing Houseu, medtem ko je imel oče Joe v oskrbi sadovnjak. Všeč jim je bil stik z ljudmi, posebno radi so se zbirali s svojimi rojaki, ki sicer niso bili številni, pa vendar so bila njihova srečanja pristrčna. Po domovih in na piknikih so si nemalokrat tudi zapeli, srce take družbe pa je bil vedno Joe Makše, saj je bil med rojaki hitro priljubljen ne samo zaradi svojega pevskega talenta, pač pa tudi zaradi svoje preprostosti, vedrine in poštenosti. Bolezen pa je terjala svoje in tako je leta 1961 ostala gospa Pepca vdova. Še naprej se je trudila za svoja sinova, da sta doštudirala in prišla do kruha. Sin Joe je postal profesor zgodovine in dolga leta

poučeval v Trailu, B.C. kjer je danes upokojen, medtem ko je Frank ostal bližje doma, v sadjarski industriji. Oba sinova sta ji v oporo in pomoč, največje veselje pa ji naredijo vnuki, pet po številu, in dve pravnukinji, kadar jo obišejo. Vselej je vesela tudi obiskov svojih rojakov, katerih število vedno bolj upada. "Je že božja volja, da moram tako dolgo živeti," pravi ga. Pepca, ki zelo pogreša nedavno preminulo Nežko Klemenc ter druge Slovence, ki so ji včasih delali družbo. "Danes so moje veselje rože, vrt in pletenje. Pozimi pletem nogavice in copate ter kvačkam pregrinjala. Največ nogavic napletem za svojega vnuka Michaela, ker najraje nosi tiste, ki mu jih jaz napravim!"

Za svoja leta še čila in vedra zahvaljuje ga. Makše Boga, da še vedno lahko toliko stori ne samo zase, pač pa tudi za druge. Na koncu obiska, potem ko sva popili čaj in pojedli nekaj sladkega, mi pokaže še slike, ki pričajo o bogatem življenju njene družine.

Občudujem tudi kopice ročnega dela, ki jo zaposluje v dolgih zimskih večerih ter ji daje smisel.

Zavem se, da je tudi to malo mestece Osoyoos, s svojo peščico Slovencev, odigralo pomembno vlogo v večji sliki slovenske imigracije v Kanadi. Na pobudo Slovenke druge generacije bo v javnem parku ob jezeru kmalu odkrit spomenik, delo pridnih rok rojaka Toneta Zeljka, ki bo glasno pričal o prispevku slovenskih pionirjev k blagostanju tega mesteca. In ne samo to, rojak Ivan Zupan je pred kratkim nedaleč stran izdelal prelep vodomet, ki bo ravno tako spominjal na prisotnost in delo Slovencev v teh krajih.

Gospa Pepca Makše pa bo, kot najstarejša predstavnica skupnosti, pri otvoritveni svečanosti obeh spominskih objektov upravičeno s ponosom prisostvovala.

Silva Plut, Vancouver

Samo ena beseda nas osvobaja vsake teže in bolečine življenja: ljubezen.

Sofokles

Svetovna ženska teniška elita skupaj s Slovenko Tino Pisnik v Montrealu

V Kanadi imamo vsako leto dva mega teniška turnirja moške in ženske svetovne teniške elite, enega v Torontu in drugega v Montrealu. Vsako leto se menjajo moški in ženske med Torontom in Montrealom. Letos so moški igrali v Torontu, ženske pa v Montrealu na "Omnium du Maurier" ali "Canadian open".

Zbrana je bila vsa teniška elita od 14. do 20. avgusta, v katero se skuša uvrstiti tudi sedaj najboljša slovenska teniška igralka Tina Pisnik, 19 letna Mariborčanka, katero spremlja njen oče Boris. Kvaliteta igralk je bila na visoki ravni. Naša Tina je v prvi igri kvalifikacij premagala Američanko Brie Rippner s 6:3, 6:3, v drugi igri kvalifikacij pa je izgubila in to kar porazno proti Američanki Samantha Reeves 0:6, 0:6. Tina je v tej igri popolnoma odpovedala in njena igra se je dobesedno sesula v razočaranje njenega očeta in nas Slovencev iz Montreala. Tako je na svetovni listi triinšestdeseta, Reeves pa na 157. mestu. V upanju, da je bil to le slučajni spodrsrljaj Tine, ji želimo v nadaljevanju njene teniške kariere uspeha in da bi tako tudi Slovenijo postavila na svetovno teniško mapo.

Za nas Slovence v Montrealu, ki smo nekako na slepem tiru slovenstva v Kanadi in kopnimo kot spomladanski sneg, je vsak obisk slovenskega vrhunkega športnika dobrodošel in zaželen. Na tem turnirju je bil prisoten tudi renomirani slovenski teniški trener g. Breskvar s svojo varovanko Nemko Ahke Hubert, ki pa na svetovni teniški lestvici kotira zelo visoko med prvimi najboljšimi teniški igralkami. G. Breskvar je visoko cenjeni teniški strokovnjak saj je med drugimi treniral tudi S. Graf, eno od najboljših teniških igralk nasploh, ki pa sedaj ne nastopa več na teniških turnirjih.

Sicer pa je bil teniški turnir v Montrealu zelo zanimiv. V ta namen ima krasen teniški kompleks z novim stadionom in se v tem lahko kosa z najboljšimi na svetu. Tudi teniška publika je navdušena. Letos je v rekordnem številu obiskala turnir in s številko 157.236 gledalcev postavila svetovni rekord obiska enotedenskega teniškega turnirja.

Na turnirju je imela glavno besedo sedanja svetovna

prvakinja Švicarka Hingis, Afroameričanka Serena Williams in Rusinja Anna Kournikova.

Afroameričanki Serena Williams skupaj s sestro Venus Williams, sta postavili ženski tenis v nove višine. Obe sta visoki, mišičasti, silno hitri z močnimi udarci iz osnovne linije na mreži in z močnim servisom.

g. Vladimir Urbanc v sredini

Serena Williams je na tem turnirju vse svoje nasprotnice takorekoč povozila s svojimi močnimi udarci in najbolj hitrem servisu ženskega tenisa, preko 180 KMH. V finalu je tudi sedanjo najboljško

teniško igralko Hingis v prvem setu premagala s 6:0. Hingest je samo nemočno gledala močne žoge Williamsove, ki so jo prehajale na levi ali desni strani igrišča. Kljub temu pa je Hingis zmagala na tem turnirju, ker je Williamsonova v tretjem setu predala igro. Vzrok - poškodba na nogi.

Williamsonova imenuje svojo igro "Future of women tennis". V Montrealu je bila v spremstvu svoje mame in treh starejših sester. Njena mama je tudi vrhunska teniška igralka, ki je vsak dan igrala s hčerkama Venus in Sereni. Je vedno nasmejana in zelo mehkega glasu. Na vprašanje novinarjev ali se je njihovo življenje spremenilo potem, ko sta obe hčerki zaslužili že milijonske vsote, je skromno odgovorila: "Denar ni vse. Verujemo v Boga, verujemo v ljubezen in dobro voljo. Družina Williams s petimi hčerkami (le dve igrata tenis) je zelo verna, vendar Jehovske veroizpovedi".

V upanju, da se bo tudi slovenski ženski tenis postavil na noge in da bomo lahko v bodoče pozdravili tudi Slovenko na vrhuncu svetovnega tenisa, to kar je bila pred leti Mima Jauševc. Plasirana je bila med prvimi 10 teniški igralkami na svetu in šampionka enega največjih teniških turnirjev French Open.

Vladimir Urbanc, Montreal

“Prijatelj, pomakni se više!” - Lk 10, 14

Spoštovani bralec Glasila,

tudi v tej številki nas želi naš “Prijatelj” povabiti više, v višine bolj pristne človečnosti in s tem v svet Duha.

Po poletnem premoru želimo stopiti v novo šolsko leto – za študente; oz. v novo ‘delovno leto’ za vse ostale, z obnovljeno dobro voljo, z novim pogumom, samozaupanjem, vizijo prihodnosti. Gotovo smo si nabrali veliko novih moči na poletnem oddihu in dopustu. Naš “Prijatelj” pa nam želi vlti novih moči tudi tako, da nas vabi, naj se znova temeljiteje zavemo, kdo pravzaprav smo ljudje. Najprej nas želi opozoriti, da je bila na splošno naša preteklost veliko preveč negativno naravnana in nismo zakoreninjeni v tistem viru moči in svobode, kakršni naj bi po Stvarnikovi zamisli bili. N. pr., že od najbolj nežnih let so nas vzgajali tako, da so poudarjali naše napake: nismo bili pridni, tolikokrat smo bili kregani zaradi drobnih vsakdanjih stvari; v šoli so zopet pretirano poudarjali naše pomanjkljivosti (n.pr. učitelj nam je z velikimi rdečimi čačkami dal vedeti, da smo nekaj narobe naredili); v cerkvi so nam zopet pretirano vcepljali zavest, da smo grešniki, slabotni, celo pokvarjeni, od izvirnega greha naprej...

V takem ozračju smo odraščali in v nas se je globoko vcepljala zavest o lastni majhnosti, slabotnosti, nesposobnosti, krivdi... Globoko v dušo se je vse to vsedlo in nas še vedno v določeni meri tlači k tlom in preprečuje, da bi se s poletom in samozaupanjem lotili izzivov življenja in si znali ustvariti srečo.

Ni lahko spremeniti to “programiranost za neuspeh” – ki gotovo ni po Stvarnikovi zamisli -

in zadihati iz polnih pljuč. Vendar je to nekaj, česar se moraš lotiti! To dolguješ sebi, svoji sreči, svoji prihodnosti, in vsem svojim dragim!

Kakor bi se zbudil iz globokega spanja in iz morečih sanj, se zavedi, prijatelj, sledečega: velik si, Bog te je ustvaril velikega, edinstvenega! Ne boj se priznati lastne veličine. Nikogar ne boš s tem ogrožal, in ne boš se zaradi tega ošabno povzdigoval nad druge, saj so tudi drugi veliki! Imej rad in v polnosti sprejmi najprej samega

sebe z vsemi dobrimi stranmi in z vsemi pomanjkljivostmi - in lahko ti bo imeti rad in sprejeti druge. Vedi, da te samo tvoje lastno prepričanje o nesposobnosti drži nazaj; samo tvoja lastna ‘nevera vase’ te drži pri tleh in te prepričuje o nezmožnosti... Zaupaj vase, premagaj strah, ki te zavira v poletu; v tebi je največja mogoča sposobnost, kar jih lahko človek ima, to je sposobnost ljubiti! Poglej se v ogledalo in

(iz Psalma 8) izreci z vso dušo zahvalo

Stvarniku, da si, kdor si! Tvoja prva, spontana reakcija, ko se srečuješ z drugimi, naj bo občudovanje, veselje nad srečanjem, blagoslov; ne dovoli, da bo v tebi misel, ki bi koga obsojala, poniževala, ... Takšna misel bi samo poniževala tebe samega! Privošči bližnjemu – vsakomur, tudi tistemu, ki ti je storil krivico in ti ni všeč - vso srečo in vse dobro!

...Ne, ne pride takšna sprememba hitro. Potrebno je vztrajno vživljanje v svojo novo podobo. Morda si bo treba velikokrat ponavljati besede in misli, ki so v skladu s to novo podobo. Potrudiva se, sestra, brat; zbudiva se – in naš svet bo lepši. V njem bo več luči, veliko več sreče!

*...Kaj je človek, da se ga
spominjaš,
sin človekov, da ga obiskuješ?
Naredil si ga malo nižjega od
Boga,
s slavo in častjo si ga ovenčal.
Dal si mu oblast nad deli svojih
rok,
vse si položil pod njegove noge...
Gospod, naš Gospod,
kako čudovito je tvoje ime po
vsej zemlji!*

Franc Slobodnik

DUHOVNO SREČANJE MLADIH V RIMU

Petnajsti Svetovni dan mladih vsebuje vrsto globokih in obetavnih razsežnosti. Ko je papež Janez Pavel II. pred petnajstimi leti sklical prvo Svetovno srečanje mladih, mu je dal apostolsko vsebino in poslanstvo. Za dušne pastirje in vzgojitelje mladih je bil to začetek nove vzgoje v duhu evangelija. Toda mnogi v Cerkvi so bili zelo črnogledi, ker je takrat kazalo, da je Cerkev izgubila stik z mladimi, predvsem pa nagovorno moč novim rodovom. Sveti oče pa je že takrat imel ne le načrt, ampak tudi izdelan program, kako oznanjati veselo sporočilo Evangelija novim rodovom v duhovni praznini, ki so jo ustvarile ideologije in sodobno blagostanje. Vsa leta svojega pastoralnega dela je posebno pozornost posvečal mladim, njihovim pričakovanjem, jih nagovarjal, posebno pa je spodbujal starše in vzgojitelje, naj mlade nagovarjajo kot verniki v Jezusa Kristusa. Prvi viđen uspeh v tem pogledu je predstavljalo svetovno srečanje mladih v Manili leta 95.

Še danes jubilejno srečanje mladih, pa predstavlja globinski uspeh začetne papeževe pobude. Pred mladimi ne stoji več zastrašujoča duhovna, kulturna, miselna in bivanjska praznina, ampak zamisli za prihodnost v duhu evangelijskih blagrov. Ko so v teh dneh zbrano in veselo stopali skozi sveta vrata buzilikke, stopajo v svet vere in prihodnosti. V njej je na prvem mestu Bog, življenje pa dobiva nov smisel v duhu Jezusove napovedi, glej vse delam novo!

Rim je bil en teden "središče mladosti". Mladi vseh narodnosti so preplavili ulice Rima. Duhovniki iz župnij, ki so gostili mlade romarje, so v znak pozdrava s simbolno gesto umivanja nog pozdravili vse navzoče mlade. Posebne pozornosti je bilo deležno 300 mladih, ki so prišli v Rim iz držav, kjer potekajo oboroženi spopadi. Pri sv. Janezu v Lateranu jih je s simbolno gesto umivanja nog pozdravil kard. Camillo Ruini.

V pozdravnih govorih na trgu sv. Petra in pri sv. Janezu v Lateranu se je papež Janez Pavel II. vsem, ki so zaslužni za pripravo in izvedbo mednarodnega dneva mladih, tudi osebno zahvalil. Posebno zahvalo je izrekel vsem družinam, župnijam in drugim ustanovam, ki so mlade romarje velikodušno sprejele medse. Papež je v tistih dneh navdušeno poudaril: "Od tega trenutka pa vse do nedelje bo Rim središče mladosti." Jubilejni dogodek ob svetovnem dnevu mladih in vse mlade romarje je izročil v varstvo Devici Mariji, katere vnebovzetje se je praznovalo v avgustu. Ob tej priložnosti pa je vse vzpodbudil, da bi sledili zgledu Maximiliana Kolbeja, ki je bil pred 59-imi leti ubit v Auschwitzu.

Afriška mladina je po katezezi na Svetovnem dnevu mladih izrazila željo, da bi njihovi politični voditelji bili bolj podobni papežu Janezu Pavlu II, saj bi tako skrbeli za svoj narod in skušali Afriko spremeniti v celino, na kateri ne bi več divjale vojne. Katezeze, ki jih je vodil škof Bernard Bududira iz Burundija, se je udeležilo okoli 500 francosko govorečih Afričanov, od katerih jih je na Svetovni dan mladih veliko prišlo iz vojnih območij Konga, Ruande, Burundija.

V času Svetovnega dneva mladih je v Rimu potekal tudi Mednarodni forum mladih, na katerem so se srečali predstavniki več kot 160 - ih držav sveta in tudi okrog 100 predstavnikov nekaterih katoliških skupnosti. V imenu Slovenije sta se foruma udeležili Petra Mikeln in Tanja Gorenc, ki ju je izbral Medškofijski odbor za mladino zaradi njune dolgoletne dejavnosti v slovenski Cerkvi.

Ob dnevu mladih v Rimu

"So pa vsi strašno luštni in lepo vzgojeni"

Takšne in podobne izjave smo lahko prebrali in poslušali ob letošnjemu dnevu mladih v Rimu v različnih časopisih, revijah in po drugih občilih. Resnično ni bilo nobenih izgrediv, nobenega pijančevanja. Ta katoliška mladina pravi, da ni papeževa vojska, čeprav so jih italijanski časopisi poimenovali za "papaboy's in papagirl's". V vseh teh dneh tudi ni šlo za manifestacijo katoliškega ponosa, čeprav so jo nekateri primerjali s parado World Gay Pride. Bolj kot ponos, so za to mladež, za to mladino pomembni zanos, entuziazem, druženje.. Politika jih sploh ne zanima. Svetovni problemi, kot so vojne, lakota, revščina in odpis dolgov revnih in nerazvitih držav pa še kako.

Vrednote današnje mladine so prijateljstvo, spoštovanje, strpnost in ljubezen do bližnjega. Neskončno prijazna je, vesela, miroljubna, tako idealistična, da je že kar naivna. Ti kristjani tretjega tisočletja so zelo simpatični predvsem zato, ker iz njihovih ust ni slišati nobene kritike, kajšele žalitve drugače mislečih, tudi drugače verujočih in ateistov. Vsemu svetu so lahko v ponos in obenem tudi za vzgled!

M.G.

literatura

KAJ PA RAZPRODAJA GARAŽE?

Irma Marinčič Ožbalt

“Prava reči!” pravi Lucy. “Jaz sem v življenju kupila in prodala že nič koliko hiš!” .“Jaz ne prodajam hiše.”

“Je ne? Saj si pravkar rekla...”

“Ne, ne hišo. Dom prodajam, dom.”

“Hišo, dom, kar že je. Kakšna razlika pa je v tem?”

“Velikanska razlika. Ti tega ne moreš razumeti.”

Popoldne je prenasičeno z mlačno vlago. Le tu in tam potegne od Zaliva komaj zaznavna sapica. Rdeči repi krtač za steklenice, kot pravijo temu cvetočemu grmičju vzdolž parkirišča pred podolžnim poslopjem, vise s pajčevinasto tankih vejic kot utrujene zastavice. Ventilator pod stropom zamreženega balkona leno mrmra. Ledene kocke v visokih kozarcih čaja, ki stoje ima mizici iz litega železa, se počasi topijo. Kadar se katera od žensk premakne in poseže za svojim kozarcem, naslonjalo njenega pletenega stola žalostno zaječi.

“Ne morem razumeti? Česa? Nobene razlike ni. V časopisnih oglasih včasih piše ‘Prodam hišo’, včasih pa ‘Prodam dom’. Oboje pomeni isto.”

“Ne, ne isto.”

“Kakor hočeš. Hočem le reči, le zakaj se tako razburjaš v zvezi s to zadevo? Saj si mi sama že večkrat rekla, da ti je tvoj stari dom le še v breme, da ti požira tisoče dolarjev, od njega pa nimaš nič. Čim hitreje se ga znebiš, tem bolje zate. Nisi rekla tako?”

“Sem, na žalost je res tako. A kot sem ti že večkrat skušala dopovedati, jaz ne prodajam hiše. Dom prodajam, dom.”

“No, pa sva spet tam. Kakor že. Ali si se že kaj odločila, kaj boš napravila s pohištvo? S posodo, gospodinjskimi aparati, vsem pač, kar je v hiši.”

“Oh, tako daleč še nisem razmišljala! Le kaj naj napravim z vsem tem?”

“Razprodala iz garaže! Zakaj ne bi napravila razprodaje iz garaže?”

Irenin razglašeni smeh se odbija od obokanega stropa

balkona, kot bi tolkli orehi po pločevinasti posodi.

“Sem rekla kaj tako neumnega?”

“Razprodaja iz garaže, Bog se usimili! Pri nas nimajo razprodaj iz garaže.”

“Nimajo? Kaj pa razprodaja z dvorišča?”

“Ne, tudi ne, sploh ne.”

“Razprodaja inventarja? V tvojem primeru bi šlo za razprodajo inventarja, bi rekla.”

“Lucy, ti tega ne razumeš, res ne.”

“Kaj pa je pri tem treba razumeti? Vse kaže, da danes ne razumem ničesar več.”

Lucy seže po kozarcu in srkne požirek ledenega čaja. Rahlo je užaljena. “Ne bodi huda, Lucy. A tam, kjer sem jaz doma, ljudje nikoli ne prodajajo svojega imetja na stojnicah pred hišo. Takih razprodaj pri nas ne poznajo, res ne.”

“Kaj pa napravijo s svojo šaro, kadar prodajo hišo? Dajo vse Salvation Army? Dobrodelnim društvom?”

“Prvič, pri nas ni nobene Salvation Army, nobenih trgovinic dobrodelnih društev, nobenih izmenjav odvržene šare. Drugič, ljudje svoje imovine nikoli ne prodajajo. Kadar si nabavijo kaj novega za hišo, denimo pohištvo, stare kose preprosto porinejo na podstrešje, kjer ostanejo do pamtiveka in nabirajo pajčevine in prah.”

“Kakšna nesmiselna potrata! Ja, kaj pa napravijo z vso tisto šaro, kadar prodajo hišo?”

“Vidiš, spet ne razumeš. Ljudje svojih hiš ne prodajajo, ker so njihove hiše njihovi domovi. Večinoma gre za stare hiše, ki prehajajo iz roda v rod.”

“Ne prodajajo! Kaj se ljudje ne naveličajo živeti zmeraj med istimi zidovi? Prav gotovo so jih siti, posebno, ko jim postane jasno, da se njihove stare bajte ne dajo več modernizirati ne popraviti. Kaj pa naredijo potem? Žive v enakem ali še večjem neudobju, kot so živeli njihovi predniki?”

“Ne, tako pa ne. Tudi nove hiše zidajo, morda vsaka tretja, četrta generacija. Novi dom si navadno postavijo tik poleg starega. Ničesar ne prodajo; stara hiša navadno ostane, kot je bila. Uporabljajo jo za shrambo, delavnice, vse tako.”

“Nekoč bom pa res morala s teboj, da si ogledam tisto tvojo staro domovino. A zakaj ne bi ti vpeljala nekaj novega? Zakaj ne bi napravila razprodaje iz garaže? Morda bi bila to taka senzacija, da bi to posneli za televizijo, ali kaj podobnega.”

“Oh, Lucy...”

“Spet ne razumem, kaj?”

“Ne moreš. Ne moreš razumeti. Nekega dne boš res morala z menoj.”

Lucy si spet natoči čaja. Potem gre v kuhinjo in prinese iz svojega velikanskega, bleščečega hladilnika vedrce ledenih kock.

Popoldne se vleče. Zgodnji pomladni dan je in temperatura že napoveduje tisto dušeco vročino neskončnega floridskega poletja. Irena bo čez nekaj dni odšla. Odhaja v Slovenijo. Deželo, ki je tako neresnična, tako nedojemljiva, kot bi bila na Luni. Tam bo ostala dalj časa, pravi, ker bo obiskala tudi svoje sorodnike in prijatelje. Lucy jo bo pogrešala, posebno ob sobotah zjutraj, ko se bo morala na vse mogoče razprodaje voziti sama. Polovico užitka je v tem, da stikaš po kupih nametanega blaga s prijateljem in skupaj razburjena vzklikata, kadar naletita na kaj posebnega. No, pa saj bo Irena nazadnje le prišla nazaj, najbrž še pred jesenjo.

Lucy dvigne ročko z ledenim čajem in spet natoči. Vrč je težak, keramičen, okrašen s krošnjami palm in dolgokljunimi toucani. Tropski ptiči, grdogledi, živopisani. Posodo sta z Ireno odkrili lansko zimo na neki razprodaji z dvorišča. Nekje blizu Tampe.

Da nimajo razprodaj iz garaže? Nobenih razprodaj izpred hiše?

Lucy ljubeče pogleduje na svoje zaklade: okroglo belo položeno mizico iz litega železa, iz bambusa spletene stole, rožaste blazinice. Celo pahljačasti slamnati podstavki za kozarce so z ene takih razprodaj.

Koliko je pa že ura?

Šele pet popoldne?

O, ja, pa ura, njena velika, težka srebrna ura. Našla jo je na neki razprodaji na Siesta Beach. Tam so take razprodaje bolj redke, a kadar na katero naletiš, tam dobiš kaj boljšega, saj tam žive milijonarji, ki kar naprej

kupujejo in prodajajo svoja razkošna stanovanja v nebotičnikih na plaži.

Lepo je tukaj, v tem lenem tropskem paradizu. Lucy rahlo zavzdihne. Kot bi predla zadovoljna mačka.

Oh, lej no!

Na obzorju se je razrasel oblak, tam nekje nad otokom Longboat Key. Morda bo deževalo. Če pa ne, bo večer soparen in bo treba vključiti hlajenje. Da bi le šel dež!

Dežuje.

Plešivica je zavita v črnkasto meglo. Hoste na oni strani Krke so umazano zelene, olivno sive. Čez cesto se grozeče riše obris velikega, štorastega poslopja. Kot težak, napol prebujen slon. Nekoč je bil tu čez cesto sadovnjak. Svetlozelen sadovnjak, poln vsake sorte jablan in hrušk, sliv in vsemogočega sadja, sadovnjak, ki ga je pred otroki iz soseske varovala visoka lesena ograja. Planke, Kadunčeve planke, Kadunčev vrt. Kot prepovedani Raj. Le

strogih angelov z meči ni bilo, da bi zapirali vstop vanj. Sadovnjak je bil last cerkve. Pravzaprav upokojenih duhovnikov, ki so prej službovali pri Fari. Prelep je bil tisti vrt, zapeljiv, in otroci so vedeli za luknje, skozi katere so se pretikali, da so prišli do prepovedanega sadja. Pa saj so tiste težke veje, vse obložene s cukrenovijoličnimi slivami, visele daleč preko plota, prav na sredo ceste.

Zdaj tam ni nobenega drevja več. Grdo sivo poslopje stoji zdaj sredi nekdanjega vrta, trgovina z železnino in kmetijskimi stroji. Pred njim se kopičijo zvitki žice in vreče z umetnimi gnojili. Pa dež! Kaj ne bo vse tisto železo zarjavelo, se ne bodo vreče razlezle in gnojilo raztopilo?

Irena se trese. Hladno in vlažno je danes, čeprav se pomlad že preveša v poletje. Zapne si jopico, čisto do vratu. Pogled s praga je res ni mogel ogreti. Dvigne skodelico s kavo in popije k zadnji

požirek. Potem odnese skodelico v kuhinjo.

Kuhinja. Le veliki beli štedilnik iz svetlikajočih se keramičnih ploščic je še ostal. Tam stoji, sredi kuhinje, trdo zasidran, tak, kot je bil zmeraj. Ob steni še zmeraj stoji pralni stroj. A nihče ni ničesar opral v njem, že odkar je umrla mama. Že šestnajst let je od tedaj. Najbrž je ves zarjavel, neraben. Naj kar ostane v hiši, pa naj novi lastnik premišlja, kaj napraviti z njim. Na steni nad ognjiščem krušne peči je še pred leti visel lesen lopar. Pod njim pa tiste stare burklje z vilicami iz litega železa. Zadnjič pa je nekdo oboje snel z razmajanih žebeljev in lopar se mu je kar v rokah razlezel na koščke. Na kuhinjska tla se je vsulo žaganje. Hladilnik mrmra. Majhen je, a vztrajno živ. Ne ve, kaj se dogaja okoli njega. Poleg hladilnika stoji omara, polna krožnikov, skodelic, skled, loncev in ponev.

O, moj Bog, kaj naj naredim z vsem tem? vzdihne Irena.

Utrujena je, tako silno utrujena. Najraje bi zaprla oči in zaspala nekje v tej napol prazni hiši. Tej mrzli hiši, tej hiši brez duše, tej mrtvi hiši. Povsod diši po vlagi, prahu in pajčevinah. Diši po hiši, kjer ni nikogar več, hiši, kjer že celo večnost iz kuhinje ne diši več po hrani, kjer že zdavnaj nihče več ne kuri, kjer družinske sobe že zdavnaj ne ogrevajo več valovi toplote od krušne peči. Zoprna, pusta hiša. Nikomur več ne želi dobrodošlice. Moj dom. Moj mrtvi dom.

Zunaj pa kar naprej dež. Hvala Bogu, da streha ne pušča. Pa kako bi? Saj je na hiši čisto nova streha, draga streha iz težke rdeče oranžne opeke, obrobljena z novimi, svetlimi žlebovi in odtočnimi cevmi. Irena je dala streho prekrito komaj pred tremi leti. Še prej pa je dala vstaviti nova okna, solidna, dvojno zasteklena okna, zaščitena z lesenimi oknicami. Strahotni stroški. Vse za nič.

Hiša je zdaj sicer zavarovana pred elementi, ni pa oživel. Je kakor truplo oblečeno v zakmašna oblačila - za pogreb. In taka mrtva tišina.

"Hoj, hoj, si sama?"

"Ja, sama, pridi naprej, Rezka. Hočeš kofeta?"

"Oh, ne, sem ga danes popila že nič koliko. Veš, sem te prišla vprašat, če bi lahko jaz vzela tisti dve sliki iz

sobe, kjer sta spala vaša mama in oče, tisto Srce Jezusovo, pa Marijo Brezmadežno. Če jih nisi obljubila že komu drugemu? In, kajpa, če jih ne misliš vzeti s seboj."

"Kar vzermi jih, Rezka, kar zdajle. Morda bi vzela tudi tetino Žalostno Mater božjo, tisto, ki ji po licih tečejo solze in ima kodraste lase prekrite s prosojnim pajčolanom?"

"Oh, tisto! Zmeraj mi je bila tako neznansko všeč."

"No, vidiš, kar vzemi! Vse tri slike vzemi, preden si jih zaželi kdo drug."

"Ja, sama jih ne morem nesti, vseh treh že ne. Bom poslala Jožeta z vozičkom. Ko se bo že naredila malo tema, da ne bi sosedje preveč..."

"Kakor veš, Rezka, saj je vseeno kdaj. A čim prej, tem bolje. Ne morem ti zagotoviti, da si bom zapomnila, kaj sem komu obljubila."

"Stokrat boglonaj, Irena! Zdaj moram pa iti. Bom prišla nazaj z Jožetom."

Klip-klop, klip-klop, udarjajo Rezkini premočeni čevlji s težkimi petami po premočenem betonu.

Irena gre v malo spalnico v sprednjem delu hiše. Soba tete Ele. Vanjo je že včeraj znosila knjige iz vse hiše: svoje iz podstrešne spalnice, tetine iz omare, ki so jo bili potisnili v vežo, mamine s polic v družinski sobi, iz njene nočne omarice... Knjige je obljubila domači osnovni šoli. Treba jih je nekoliko spraviti v red, jih sortirati in razstaviti po sobi, da si jih bo učiteljica, ki pride ponje, laže ogledala.

Najprej knjige tete Ele. To ne bo komplicirano. Gre največ za mohorjevke: koledarje, pratike, znanstvene priročnike, knjige z nasveti, vzgojne knjige, življenja svetnikov, večerniške povesti. Tako. Vse lepo razvrščeno na tleh pod oknom, tistim, ki gleda na cesto.

Zdaj pa moje knjige, moje. Irena stisne ustnice. Že štirinajst dni jih kar naprej stiska, tako da jo že bolijo ličnice in čeljusti. Vsak dan jih stiska, ves dan, pozno v noč. Moje knjige! Kupovala sem jih, knjigo za knjigo, vsa svoja študentovska leta in vsa leta, dokler nisem odšla, zapustila domovine. Saj si jih nisem mogla privoščiti, nikoli, pa sem jih kljub temu kupovala. Včasih sem si zanje pritrkala od ust. Tiste

platnene platnice, po katerih ti zdrsejo prsti preko nove knjige, tisti duh po dobrem papirju... Spoštovanje in sveta zbranost, s katero sem jih otipavala... Ne, ne, za čustva zdaj ni ne časa ne prostora. Ostati morajo v svoji okamenelosti še teh nekaj dni, teh vlažnih, krutih dni.

Kup na kavču: slovenski klasiki. Mrke, sivkaste knjige, v platno vezane. Bile so drage. Na mizo gredo prevodi iz svetovne književnosti, ruske, francoske, nemške, srbohrvaške. Na široki naslanjač se nadrenjajo romani v angleščini in francoščini. Le kam naj dam te stare, težke zvezke esejev, filozofskih, zgodovinskih, pedagoških razprav? In te stare šolske knjige? Oh, tule je pa bratova grška slovnica, vsa oguljena in razcefrana. Kako jo je z veseljem jemal v roko! Dobro se spominjam. To je bila pravzaprav edina knjiga, ki jo je kdaj prelistaval, edina šolska knjiga. Moj že zdavnaj mrtvi, lepi brat. Ne, ne, nobenega listanja, nobenega iskanja sledi za njim, nobenega upanja, da se kje skriva kak že zdavnaj pozabljen listek, vrstice, ki jih je napisal sam. Nobenega iskanja spominov, nobenega oživiljanja mrtvih.

“Dober dan, grem lahko naprej?”

Magda je, učiteljica. Po knjige je prišla.

“Joj, koliko jih je! Nisem vedela, da jih imate toliko!”

“Ja, kar preglej jih. V glavnem so že sortirane.”

Magda sleče jopico. Nič je ne zebe. V njene lepe kostanjeve lase so se ujele drobcene kapljice dežja. Zdaj ne dežuje več, le še malo prši, zato ni prišla z dežnikom.

“Bi kave?” Irena je z Magdo zelo domača. Pozna jo že, odkar se je rodila in zanjo bo zmeraj ostala tisti otrok z velikimi, radovednimi očmi.

“Pa bi jo res. Ali vam bom v napoto, če se bom bolj počasi obračala? In pa, ali bi si smela izbrati kake knjige tudi zase? Take redkosti imate!”

“Seveda, kar le hočeš. Kdaj bodo pa prišli po ostale knjige? Tole sobo bi rada izpraznila.”

“O, še nocoj, če vam je prav. In... pravite, da boste sobo izpraznili? Vas je že kdo prosil za tale kavč in mizico? Moja sestra Nataša bi...”

Oh, kar vzame naj, čimprej, preden pade v oči komu drugemu.”

“Pa res lepa hvala! Bova prišli obe z Natašo, čim pride

domov. Je še ni iz Ljubljane, danes zjutraj je imela izpit.”

Saj res. Življenje gre dalje. Zdaj je junij, konec semestra. Nataša je že tretje leto na univerzi. Jezike študira in njen glavni predmet je angleščina. Večkrat pride, da se z Ireno pogovarjata v angleščini.

Hvala Bogu za ta dobrodušni, mrmrajoči hladilnik! Hvala Bogu za kapljice dežja, ki tako pomirjevalno trkajo na kuhinjske šipe.

Hvala Bogu za človeške glasove.

Jesensko popoldne, Lojze Spacal, 1947

Vse je opravljeno. Prihajali so in prihajali, včasih dvoje, troje ljudi istočasno. Prepirali so se za kose pohištva, se pulili za staro železno

peč, za stole. Prihajali so z vozički in samokolnicami, prihajali po drva, ki so se sušila v drvarnici že vse od mamine smrti.

Irena sedi v družinski sobi. V prazni sobi prazne hiše. Na rumenkastih stenah so za slikami ostali le blede pravokotniki, priče nekega življenja, ki je minilo. In krušna peč. Svetla peč iz rjavih pečnic, ponosna, zmeraj enaka. Neuničljiva. Nekega večera je sosed, ki živi malo dalje v breg ob isti cesti, prišel in v peči zakuril. Irena in Rezka sta zvečer sedeli na peči, na topli peči, kakor so tam posedale cele generacije. Sedeli sta in se pogovarjali pozno v noč. Irena je rekla Rezki, naj ne joka. Niti solze. Rezka je dobrosrčna ženska in dostikrat pride, da Irena ne spi v hiši sama. Grozljivo je v prazni hiši, če si sam.

Use škriplje, vse odmeva. Tisti večer, ko je gorelo v krušni peči, pa je bil sveti mir. Irene ni zeblo. V hiši je še enkrat dišalo po gorečih bukovih polenih. Za nekaj ur.

Že dva dni ne dežuje več. Dopoldne je celo sijalo sonce. A iz Irenine prazne hiše mraza ni pregnalo. V kosti se ji je zajedel. Na sebi ima dva debela puloverja, pa jo od časa do časa še zmeraj strese. Prehladila se je.

Vrata v vežo so odprta. Tam ni ničesar več, še obešalnika za plašče ne, še maminega dežnika, ki je zmeraj visel z ene od kljuk, ne. En sam prostor še ostaja, ki ga bo treba izprazniti,

prostor, ki se ga je Irena izogibala vse do zadnjega: podstrešje. Vanj ni stopila že od kdo ve kdaj. Tam se zbirajo duhovi in strahovi, okameneli v

svoji samoti. Irena se le medlo spominja, da so na podstrešju spravljali stare kovčke. In stare obleke. In odslužene lonce in ponve. Nekoč je na hitro pokukala v tisto mračno shrambo in zagledala očetovo čmo suktnjo, ki je, prašna, visela izpod strešnega trama. Turobno, grozljivo.

Povzpne se na podstrešje.

Ozke, strme stopnice škripajo in stokajo pod vsakim korakom. S težkim, zarjavelim ključem odpre vrata na podstrešje. Črna tema ji udari v obraz kot nekaj zloveščega, škodoželjnega. Hitro stopi za korak nazaj. Seveda. Ko so delali novo streho, se niso potrudili, da bi vstavili nazaj tistih nekaj steklenih opek, ki so prej prepuščale na podstršje nekaj dnevne svetlobe. Stopi do ene od podstrešnih spalnic in si privleče stoječo svetilko z dolgim vratom in močno žarnico. Dvigne jo preko visokega podstrešnega praga. Priključek? Nekdo ji je prinesel podaljšek za električno žico. Prikluči ga na žico svetilke in ga vklopi v stikalo nad stopniščem. Podstrešje preplavi močna bela svetloba.

Da, res čepi ob tisti nizki steni, ki se stika s streho, nekaj kartonastih kovčkov. V kotu pa velika pletena košara, starinska skrinja. Koliko vsemogoče ropotije vsepovsod! Stari, zarjaveli železni lonci, nekaj

velikanskih, okrušenih lončenih skled, pa trebušaste zelene steklenice. Vse pa prekrito z debelo plastjo prahu. S tramovja vise pajčevine kot razkošne štrene španskega mahu z zim zelenih hrastov na Floridi.

Florida. So res nekje taki kraji?

Moram do tiste pletene košare.

Oh...

Mamine knjige, spet same knjige. Največ broširane. Knjige z zavihanimi vogali, oguljene, rumene, popackane knjige, knjige, ki jih je mama brala in prebirala, še in še, stokrat. Bobri. Trop brez zvoncev.

Via mala. Hagarin sin. Knjige, njene

prijateljice v tistih neskončnih, samotnih večerih. Stare, preproste povesti, v katerih je na koncu dobro zmeraj poplačano. Največ pa je mohorjevsk, večemic.

Oh, lej no, mama je na

platnici nekaj napisala! Ne, ne zdaj. Ne morem.

Ireni postaja slabo. Vrta se ji in mraz jo stresa.

Ne bo prelistavala vsega tega. Ne, ni časa.

Kaj pa je tamle? Tistole ob prevrnjenih škatlah? Predal. Predal iz kdovekatere zavržene omare. Poln knjig, tudi predal poln knjig. A kaj je pa to? Vse so vezane v črno. Usnje, platno. Vlažne, zatohle knjige, prašne. Z zlatimi napisi in vrezanimi okraski. Moj Bog, mašne knjižice so to, mamine, tetine, celo babičine. In tukajle je... oh, poznam jo. To je moja mašna knjižica, tanka, črna, iz mojih otroških dni. Na notranji strani platnice je nekaj napisano. Nekaj, z oglatimi, pretrganimi črkami. Pisava mojega brata. Knjižico mi je dal za rojstni dan, bila je dragoceno darilo tam nekje v tistih lačnih, krutih časih vojne. Jaz...

Nenadoma, od nekje.

Tožeč, do mozga segajoč vek.

Irena obstane, ohromi v leden kip.

Turobni jok kot da prihaja tam iz kota, od tam, kjer je prej stala mamina pletena košara s knjigami.

"Si ti, mama?" zašepeta Irena.

Kolena se ji sesedajo, a se obdrži pokonci, z očmi uprtimi v tisti temni kot.

"Kaj bi rada, mama? Si mi prišla povedat, da sem te izdala, da sem užalila očeta, teto, staro mamo, vse nage prednike? Da sem po Judeževu prodala svoj dom? Tvoj dom, njihov dom, naš dom? Mama, o mama, kaj sem storila?"

Vsega tega ne govori naglas, le misli, da govori, in se vsa trese.

Tišina. Smrtna tišina.

Irena je le še tanka, prozorna ledena sveča.

Klomp, klomp, klomp.

Po stopnicah prihaja, na podstrešje. Zdaj se bo groza utelesila. Morda bom umrla.

Klomp, klompiti, klompiti, ompiti, omp.

"Aha, teta, tu ste! Kaj pa delate?"

Gregi je, Magdin nečak, droben fantiček.

"Kakšna prima lampa! Pa vse te knjige! Kje ste jih pa dobili? Lahko pogledam?"

Irena bi najraje zagrabila Gregca in se stisnila k

njegovemu zagorelemu, žametnemu obrazčku in se ogrela. On pa kar stoji tam na podstrešnem pragu, ves nasmejan. S težavo, pa vendar, napravi Irena tistih nekaj korakov do malega obiskovalca in kar naprej pogleduje čez ramo v tisto temo v kotu. Nobenega glasu ni več od tam.

"Kar poglej, Gregi, kar poglej! Ampak najprej mi boš moral pomagati, da porineva tale predal čez prag v vežo."

"Dajte, bom. O, mašina, kako je težak!"

Irena zapre vrata na podstrešje. V vežici nad stopniščem je dovolj dnevne svetlobe, a tisto močno žarnico v svetilki pusti prižgano, ko jo potegne za seboj.

"Molitveniki! Pa toliko podobic je v njih, vsake sorte, Marije, Jezuščki, svetniki, angeli! Oh, a mi daste tole malo knjižico?"

Gregi je ministrant, zelo resen in zelo rad hodi v cerkev. Tale predal z molitveniki je zanj kot odkritje skritega zaklada.

Nekoč

bomo vsi kakor oblaki,

ki ob večeru drse na zapad,

V jutru jih ni več,

le zvezde so videle njihov konec.

Karel Mauser

Umrl je slovenski filmar Dušan Povh

V avgustu je v svojem počitniškem domu v 80. letu starosti nenadoma preminil vsestranski filmski in tudi športni delavec Dušan Povh. Bil je eden slovenskih filmarjev z najdaljšim staležem, ki se je ustvarjalno družil s filmom kot režiser, scenarist, montažer in filmski direktor, za kar so mu na portoroškem

*filmskem festivalu pred petimi leti podelili nagrado za življensko delo. Med številnimi drugimi nagradami in priznanji, ki jih je prejel v življenju, so nagrade Prešernovega sklada (1973), nagrada filmskega festivala v Moskvi, grand prix v Leizigu in številne domače nagrade za razvoj športnega filma. Njegova največkrat nagrajena filma sta **Trije spomeniki** in **Dve koračnici**, kot filmski direktor pa je sodeloval pri prvem **Kekcu**.*

*S filmom se je srečal še kot mladenič v rodnem Novem mestu, kjer je s prijatelji leta 1940 ustanovil Gangster foto studio. Po vojni je odšel na filmsko šolanje v Prago. Bil je urednik prvih Filmskih novic in filmskih Obzornikov, pozneje pa je režiral predvsem dokumentarne in športne filme, znamenite tudi po značilni povhovski duhovitosti, med njimi tudi tistega o slovesu ljubljanskega tramvaja. Že v petdesetih letih je okusil poklic svobodnega filmskega delavca, vendar žal nikoli ni posnel celovečerca. Kot montažer je sodeloval pri devetih igranih filmih, kot direktor filma pri enajstih, zadnja leta pa je pisal tudi scenarije za animirane serije o **Medvedu Bojanu**.*

M.G.

novice iz kanadske slovenske skupnosti

MED ROJAKI, KI TE SPREJMEJO KOT ZA SVOJEGA, JE TO POSEBNO DOŽIVETJE...

Tako je v uvodu v obširno reportažo zapisal slovenski časnikar pri edinem slovenskem dnevniku v Italiji, pri Primorskem Dnevniku g. Brane Lakovič o slovenski skupnosti v velikem Torontu. Omenjena reportaža je resnično poštena in prisrčna predstavitev slovenske skupnosti brez kakršnekoli našopirjenosti in druge časnikarske navlake.

Časnikar Lakovič prihaja iz skrajnih obronkov slovenskega Krasa, iz Doberdoba, iz vasi, ki ima veliko povedati o dogodkih iz prve svetovne vojne, kjer so našli smrt številni slovenski fantje in možje. Sam pravi, da je prišel v Toronto na daljše bolniško zdravljenje, vedel je tudi, da v Torontu živi nekaj tisoč slovenskih rojakov. Čeprav ni nikogar poznal in o slovenski skupnosti ni vedel dosti, je po prvih srečanjih s Slovenci takole zapisal ... 'V nekaj dneh mojega bivanja v Torontu sem moral krepko spremeniti svoje mnenje.

Videl in spoznal sem, da tu živi več tisoč zavednih Slovencev, ki žive bogato narodno, kulturno in versko življenje". Posebno je občutil gostoljubnost in prijetno prijateljsko razpoloženje ob priliki 25 letnice duhovnika g. župnika Valentina Batiča, ko so mu farani sredi tedna pripravili prijetno presenečenje v cerkvi pri službi božji in nato pri kulturnem programu v dvorani. V reportaži je navedel, da je bila cerkev nabito polna, dvorana pa je bila pretesna za vse prisotne.

Med svojim bivanjem v Torontu se je seznanil s številnimi predstavniki slovenskih organizacij in obiskal tudi slovenske ustanove. Veliko pozornost

je namenil starostnemu domu Lipa, kjer je številne večere preživel v družbi novih prijateljev. Za vedno pa mu bo ostalo v spominu družabno življenje s slovenskimi športniki in njihovimi prijatelji pred domom Lipa na športnem igrišču, kjer se je zavzeto seznanjal z uspehi in imenih slovenskih športnikov, v Kanadi. Zapisoval si je imena in panoge v katerih nastopajo in svoje zapise bo objavil na TV spletu v Trstu pod naslovom "Slovenski športniki doma in po svetu"

Obiskal je tudi slovenska letovišča, posebno sta mu ostala pri srcu župnijsko letovišče v Boltonu, ter letovišče SPD Simon Gregočič, kjer pravi, da je imel

občutek, "kot da sem v Doberdobo, na Proseku ali na Občinah pri Trstu".

Iz reportaže je opaziti, da je imel g.Lakovič pogoste razgovore s slovenski družbenimi delavci in njihovimi organizacijami kot so: Kanadski slovenski kongres, (Stane Kranjc ter dr. F. Habjan), Vseslovenski kulturni

odbor (F. Markun), Slovenski športni klub (F. Čemas, M. Vukšinič). Prisrčno je predstavil letošnjega organizatorja Pohoda 2000 g. Lojzeta Žižka. Srečanje z gospodom župnikom Valentinom Batičem pa časnikar navezuje skozi celotno reportažo, saj mu je prav on "odkrival" slovensko skupnost v Torontu.

France Habjan

Stara razglednica, Prosek l.1945

*Če krožim okrog samega sebe,
hodim po poti brez konca,
ki ne pelje nikamor.
Če se odmaknem od sebe,
pa ugledam pot do človeka,
kakršen bi rad bil.*

Elisabeth Lukas

novice iz slovenije

Minister of Culture Rudi Šeligo paid a visit to the Austrian province of Carinthia to meet representatives of both umbrella organisations of the Slovenian minority. They focused on Slovenia's financial aid to the cultural activities of the Slovenian minority living in Carinthia. The Slovenian Ministry of Culture has earmarked over SIT 36 million, for this purpose in 2000. The Carinthian Slovenians were enthusiastic about Šeligo's idea to set up a professional Slovenian theatre in Klagenfurt.

Partnersko pogodbo o nalogah in obveznostih ter pravicah v zvezi s pripravo in izvedbo **šahovske olimpiade leta 2002 na Bledu** so v zadnjem tednu meseca avgusta podpisali predstavniki Bleda in Šahovske zveze Slovenije.

Na 21. mednarodnem festivalu avtorske poetike 'Dnevi gledališča' mladih v Mostarju je ljubljansko gledališče Zapik dobilo eno od štirih enakovrednih nagrad - Mravac. Nagrajena predstava 'Miška kaško kuhala', je prisrčna igra, namenjena najmlajšim. Na festivalu, ki je potekal od 17. do 21. avgusta, so sodelovale skupine iz Slovenije, Jugoslavije, Hrvaške, ter Bosne in Hercegovine. Skupaj so na festivalu podelili štiri nagrade, in sicer za različne elemente predstav in igralske dosežke. Nagrajeni so bili še dramski studio Tirena iz Zagreba, Gledališče Omen iz Beograda in Istrsko narodno gledališče iz Pulja.

Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino se je zadnji teden v avgustu začela že šesta likovna kolonija 'Umetniki za Karitas'. Ta je potekala na pobudo škofijske Karitas Koper, organizacijsko pa jo je vodila Jažica Ličen iz Ajdovščine. Pritegnila je uveljavljene likovne umetnike. Letos je na Sinjem vrhu ustvarjalo dvanaest likovnikov. Svoja dela so ponudili naprodaj, izkupiček pa tokrat namenili dijaškemu domu v Vipavi.

Spored Trnfesta v trnovskem kulturnem društvu 'France Prešeren' je bil ob prazniku likovno in plesno naravnan. Večer so začeli z odprtjem razstave političnega stripa, na kateri se je s svojimi deli predstavilo kar 14 domačih avtorjev, zatem pa je plesalec in koreograf Matej Kejžar s sodelavcem izvedel svoj projekt v nastajanju z naslovom 1, 2, 3. Na razstavi so se ob trojici bolj znanih risarjev - Kastelicu, Lavriču in Šmiljaniču, predstavili še Bertancelj, Horjak, Kavač, Kociper, Kocjan, Perpar, Sitar, Sovec, Štrakl in Štular. Krogu sorazmerno mladih risarjev se je na razstavi pridružil pomembni avtor slovenskega stripa Miki Muster, ki je s svojimi karikaturnami posegel v samo jedro politike in aktualnega družbenega dogajanja.

The 'AVE' Chamber Choir was going in August on a three - week concert tour of Chile and Argentina, holding several concerts and participating in international chamber music competitions in San Juan and Mendoza. The choir was also performing at the Slovenian Embassy in Buenos Aires to mark the end of the office of Slovenian Ambassador to Argentina Janez Žagar.

Slikarski ex-tempore v Piranu - Medobčinski zavod za likovno dejavnost Obalne galerije Piran, v sodelovanju s galerijo Gasspar Piran, ateljejem Duka Piran,

Piran 1957, - iz zbirke starih razglednic

skupnostjo Italijanov iz Pirana in z avditorijem Portorož, prirejajo od 4. do 10. septembra v Piranu 35. Mednarodni slikarski ex-tempore in mednarodni ex-tempore keramike. Na Tartinijevem trgu je 10. septembra potekal tudi enodnevni slikarski ex-tempore.

The festival of old music Brežice 2000 opened with a concert by Britain's Purcell Quartet which performed Henry Purcell's opera *Dido and Aeneas*. The concert, which took place in the Knight's Hall of the Posavski Museum, was jointly prepared with the British Council in Ljubljana.

School of Management in Bled concluded its seventh International Summer School of Management by conferring diplomas. The seminar was attended by 88 young managers, experts and graduates from 8 countries. Compared to the last year's summer semester, the total number of participants in the seminars organised by the School in the first half of the year increased from 922 to 1,086, more than half of whom came from abroad. This year, the school has organised 37 seminars. The total number of participants since the foundation of the School in 1986, when it was called the Brdo Centre, is 19,680. Almost 70% of the MBA students are foreigners.

Slavisti z vsega sveta po gorenjski literarni magistrali!

V 36. letih se je na "Seminarju slovenskega jezika", literature in kulture zvrstilo že več kot tri tisoč udeležencev z vseh koncev sveta in vsak izmed njih je v svojo deželo prav gotovo ponesel nova spoznanja o našem jeziku, o naši deželi in ljudeh ter jih vsak po svoji usposobljenosti in navdušenju posredoval tudi drugim.

The Ministry of Culture has decided to return the Betnava Castle to the Maribor diocese. This is a partial decision as the issue of damages will be covered at a later date. The diocese thus received the right of ownership to the castle and thereby the use of the East and West wings of the castle, while the Northern wing of the castle remains in the hands of furniture manufacturer Lipa which has a showroom there.

V Domu Svetega Jožefa nad Celjem je koncem avgusta potekalo veliko znanstveno srečanje filozofov, mednarodni Vebrov kongres. Udeležilo se ga je okrog 90 filozofov iz Avstrije in Slovenije; njim pa so se pridružili še nekateri filozofi iz Nemčije, Francije, Italije, Madžarske, Hrvaške, Španije, Finske, Romunije, Albanije, Poljske, Jugoslavije in Bolgarije. Zelo močna je bila skupina filozofov, ki so prišli iz Velike Britanije, Združenih držav Amerike in Avstralije, ki so se udeležili hkrati tudi kolokvija, posvečenega sodobnemu ameriškemu filozofu Therryju Horganu, ki je bil tudi sam navzoč.

"Vera prestavlja gore, toda ljubezen prekrije golo skalovje z zelenjem in cvetjem".

Wilhem Raabe

V Črni na Koroškem se je v avgustu odvijal tradicionalni 45. turistični teden. Na prireditvi, ki je bila na prostem in v dvoranah, je bilo za vsakogar kaj primernega. Že po tradiciji je bilo največ obiskovalcev na zaključnem sobotnem večeru z ognjemetom in kramarskim sejmom. Ob športnih prireditvah je vredno omeniti vzpon z gorskimi kolesi k Najevski lipi, ki je najstarejša lipa na Slovenskem in otvoritveno srečanje za pokal turističnega tedna na popolnoma obnovljenem nogometnem stadionu NK Peca. Predstavil se je tudi lokalni alpinec in himalajec Silvo Karo. Na holcarsko - pavrskem dnevu pa so se predstavili kmetje in gozdarji s svojimi opravili.

Jurij Vega, največji slovenski matematik, je bil leta 1754 rojen na Zagorici pri Dolskem. Na mestu njegove rojstne hiše, v kateri je bival do 13 let, je muzej. Hišo so namreč med drugo svetovno vojno požgali Nemci, po vojni so jo znova zgradili in v njej so leta 1964 odprli razstavo. Na njej lahko vidimo najpomembnejše njegovo delo, **Logaritme**, in naslovnice ostalih knjig in brošur, ki jih je napisal za šolo. Številni obiskovalci si lahko ogledajo tudi multivizijski del razstave.

Belo drevo - Erica Vouk, pesnica in prevajalka (lani je izšel njen prevod drugega dela Goethejevega Fausta, s čimer sm 20 Slovenci končno dobili klasično literarno delo v celoti prevedeno), je z zbirko **Belo drevo** tretjič stopila na pesniško prizorišče.

Grenke pomaranče - Božidar T. Dolenc. Zgodba govori o življenju slovenskega diplomata med razpadanjem nekdanje jugoslovanske federacije in o prvih mesecih oblikovanja slovenske države, o nevšečnostih in polenih, ki mu jih meče pod noge "velikokrbska" politika zaradi njegovega sodelovanja pri slovenskem osamosvajanju. Viharni dogodki na političnem področju pa se globoko zarežejo tudi v njegovo zasebno življenje.

Over 200 founding members officially set up a new political party, New Slovenia - Christian People's Party and elected Prime Minister Andrej Bajuk as the leader of this new party. Bajuk, who has recently stepped out of the ruling SLS + SKD Slovenian People's Party over a dispute about electoral legislation to establish a new party. Speaking to the press after the establishment of the party, Bajuk stressed the party will base its activity on Christian values, with its orientation being that of people's parties. He stressed that in setting up a new party, its founding members were aspiring to establish a credible and open party which will target those voters who belong to what is called the Slovenian Spring political forces. At the founding meeting, the new party adopted its statute and a platform and elected the party bodies, including a 25 - member board and an 11 - member executive board. The party will have three vicepresidents, one of whom will represent Slovenians living abroad.

Na 21. mednarodnem festivalu avtorske poetike "Dnevi gledališča" mladih v Mostarju je ljubljansko gledališče Zapik dobilo eno od štirih enakovrednih nagrad - Mravac. Nagrajena predstava "Miška kaško kuhala", je prisična igra, namenjena najmlajšim. Na festivalu, ki je potekal od 17. do 21. avgusta, so sodelovale skupine iz Jugoslavije, Hrvaške, Slovenije ter Bosne in Hercegovine. Skupaj so na festivalu podelili štiri nagrade, in sicer za različne elemente predstav in igralske dosežke. Nagrajeni so bili še dramski studio Tirena iz Zagreba, Gledališče Omen iz Beograda in Istrsko narodno gledališče iz Pulja.

Slavisti v vsega sveta po gorenjski literarni magistrali!

V 36.letih se je na "Seminarju slovenskega jezika", literature in kulture zvrstilo že več kot tri tisoč udeležencev z vseh koncev sveta in vsak izmed njih je v svojo deželo prav gotovo ponesele nova spoznanja o našem jeziku, o naši deželi in ljudeh ter jih vsak po svoji usposobljenosti in navdušenju posredoval tudi drugim.

V Juršincih pri Ptujju je bilo za slovesno odprtje Puhovega muzeja že vse pripravljeno. Krajanje so se napovedane slovesnosti veselili in tudi polepšali hiše ter njihovo okolico. Povabili so 300 gostov. V jutru otvoritve, pa jih je zbudil velik ogenj. Slamnata streha je takoj zagorela kot bakla, ostali so le še goli zidovi. Vsa zbirka je uničena...Kdo je zažgal muzej, se vprašujejo ljudje...

Skoraj je že prišlo v navado, da v zadnji tretjini septembra po vsej Sloveniji v organizaciji Uprave republike Slovenije za kulturno dediščino potekajo "Dnevi evropske kulturne dediščine". Letos bo ta prireditev, ki popularizira dediščino, že desetič, odvijala se bo v več kot šestdesetih kulturnih spomenikih, v muzejih in galerijah, cerkvah, koncertnih dvoranah in drugih prireditvenih stavbah. Tam bodo 21. septembra zaplapolale modre zastave z obrisi zvonika, gradu in mesta, obkroženimi z dvanajstimi zvezdami: oznanjale bodo prost vstop za ogled in na prireditve, ki so jih organizatorji poimenovali "Kulturne poti 2000."

Letos mineva 110 let od rojstva začetnika slovenske akademske filozofije in enega največjih slovenskih filozofov **Franceta Vebra**. Obletnico bo Slovensko filozofsko društvo v sodelovanju s katedrami za filozofijo Univerz v Ljubljani in Mariboru ter Inštitutom za filozofijo Univerze v Gradcu počastilo z organiziranjem mednarodnega simpozija o Vebreu. Predavatelji bodo tokrat osrednjo pozornost namenili Fenomenološki tradiciji v Sloveniji in sosednjih državah. Četrty mednarodni Vebrov kongres bo potekal ta konec tedna v domu sv. Jožefa v Celju.

Civilna pobuda za ohranitev Robbovega vodnjaka in ombudsman Zelenih Slovenije pogrešata uradno, javno in osebno odzivnost ljubljanske županje Viktorije Potočnik na predloge za ustavitve načrtovane premestitve vodnjaka, javno razgrnitev projekta in strokovno preveritev izhodišč. V odprtem pismu županjo obveščata, da sta zbrala preko 2 tisoč 500 podpisov podpore, kar ju obvezuje, da ji vročita uradno peticijo. Ne pri mestnih službah ne pri županji pa nista izvedela, kako peticijo uradno vročiti. Od županje med drugim zahtevata, da odredi odstranitev nezakonito postavljene gradbiščne ograje, ki skriva vodnjak, in da je mesto dolžno zavarovati umetnino.

At 4th International meeting of saxophonists was organised by the Nova Gorica Cultural Centre in co-operation with the Nova Gorica music school. The gathering was participated in by 30 sax players from Slovenia and others countrys.

Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino se je zadnji teden v avgustu začela že šesta likovna kolonija "Umetniki za Karitas". Ta je potekala na pobudo škofijske Karitas Koper, organizacijsko pa jo je vodila Jažica Ličen iz Ajdovščine. Pritegnila je uveljavljene likovne umetnike. Letos je na Sinjem vrhu ustvarjalo dvanajst likovnikov. Svoja dela so ponudili naprodaj, izkupiček pa tokrat namenili dijaškemu domu v Vipavi.

Stara razglednica 1957, Koper

The best Slovenian shooter Rajmond Debevc won the World Cup competition ahead of Dick Boschman of the Netherlands and Anatolij Klimentko of Belorussia. Debevc was also one of the best competitors in the qualifying round, sharing the top spot with Matthew Emmans of the US and Korean Eun Chul Lee.

Ali ste vedeli, da...

majhen obliž, ki širi sladki vonj vanilije, naj bi v prihodnje ljubitelje čokolade odvrčal od njihove slaščice. Londonski strokovnjaki so se pri tem zgedovali pri poskusih, ko je šlo za odvajanje od nikotina. Poskus z vanilijo je trajal štiri tedne, izvid pa je bil presenetljiv. Tisti ljubitelji čokolade, ki so se odločili za obliž, so med testom shujšali za dva kilograma. Testirali so 200 prostovoljcev, ki so trpeli zaradi prevelike teže.

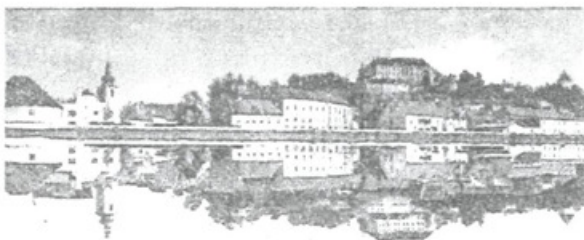
309. skok med treningom nebeškega deskanja - sky surfing - je bil za snemalca zadnji! V Moškanjcih pri Ptujju se je v mesecu avgustu, na državnem prvenstvu nebeškega deskanja zgodila tragedija. Jože Vedlin in Leon Čap iz Murske Sobote, sta nad tamkajšnjim letališčem skočila iz letala na višini 3000 metrov. Pri tem je Vedlin med padanjem z desko izvajal akrobacije, Čap pa ga je s kamero snemal. »Čeprav je bil slednji izkušen padalec, ki je imel za seboj že 308 skokov, se mu je nekje pri 1300 metrih višine nenačrtovano aktiviralo glavno padalo, in sicer tako nesrečno, da se je snemalec zapletel med

Skupina študentov in delavcev mariborske pravne fakultete je 24. septembra pri ustavnem sodišču vložila pobudo za oceno ustavnosti določb zakona o določitvi volilnih enot za volitve poslancev in zakona o volitvah v državni zbor. S prvo pobudo naj bi pobudniki dokazali, da so volilne enote oblikovane tako, da diskriminirajo volivce severovzhodne Slovenije. Druga pobuda pa se nanaša na enako pasivno volilno pravico, to je pravico biti voljen, in na volilne okraje, katerih število volivcev niha od 8 do 26 tisoč, na kar so opozorili tudi socialdemokrati. Pobudniki pričakujejo, da bo sedanja razdelitev volilnih okrajev razveljavljena, kar pa naj bi onemogočilo izvedbo letošnjih volitev v predvidenem času.

Po 58 dneh in 3004 kilometrih plavanja po Donavi je v romunski Constanti ob Črnem morju 25. avgusta končal svoj podvig slovenski maratonski plavalec Martin Strel, novi svetovni rekorder v daljinskem plavanju. Kot je povedal, je po teh 3 tisoč kilometrih plavanja za mir, prijateljstvo in čiste vode, ugotovil, da je Donava v nasprotju s pričakovanji zelo čista. Vesel je, da je v Romuniji, kjer so ga ljudje sprejeli za svojega in ga tako prijazno vzpodbujali na tej težavni poti. Na cilju ga je namreč pričakalo in bučno pozdravljalo kakih 100 ljudi.

"Najbližji smo velikemu, ko smo veliki v ponižnosti."

Rabindranath Tagore

Starosta slovenskih mest, Ptuj

vrvu padala. S hitrostjo 250 kilometrov na uro je padel na tla v smrt. Po tragediji so prvenstvo deviškega deskanja takoj prekinili in nadaljevali s prvenstvom klasičnega padalstva.

novice iz slovenije

Slovenski in slovaški zunanji minister **Lojze Peterle** in **Eduard Kukan** sta na novinarski konferenci v Bratislavi ob Peterletovem obisku poudarila, da bo odločitev o sprejemu prve skupine kandidat za članstvo v Evropsko zvezo močno politično pogojena. Minister Peterle je ob tem izrazil prepričanje, da bi bilo pametno, normalno in koristno, če bi bile članice Višegradske skupine in Slovenija v prvi skupini kandidat, ki bodo sprejete v zvezo. Ministra sta obenem pozdravila dejstvo, da bo Evropska zveza pri sprejemu novih članic upoštevala pripravljenost vsake posebej. Sicer sta se ministra na teh pogovorih posvetila predvsem dvostranskim temam. Tako sta izrazila interes za povečanje blagovne menjave, ki je lani dosegla 150 milijonov dolarjev, pa tudi za podpis sporazuma o izogibu dvojnemu obdavčevanju in sporazuma o medsebojnem zaposlovanju oseb. Kukan je Peterletu izročil tudi seznam slovaških podjetij, ki jih zanima sodelovanje s slovenskimi v Paktu stabilnosti za Jugovzhodno Evropo.

Državi sta zaneresirani tudi za okrepitev sodelovanja z Luko Koper, ki petino storitev opravi za slovaški trg. Še letos pa bi radi tudi priredili sestanek mešane gospodarske komisije. Ministra sta pohvalila dobro sodelovanje med obema vojskama, ki bo koristilo pri približevanju obeh držav zvezi NATO, ter sodelovanje med notranjima ministrstvom v boju proti nezakonitemu priseljevanju in terorizmu.

The Nova Ljubljanska banka (NLB), received the award for excellence from the financial magazine Euromoney for the fourth consecutive time. The NLB is, according to Euromoney, the best bank in Slovenia. The Euromoney awards, which have been handed out since 1992, are considered to be among the highest awards handed out to leading financial institutions around the world.

“Življenje je mnogo prekratko, in naš svet mnogo premajhen, da bi iz njega naredili bojišče”.

Jesen –

Že čriček prepeva,
ne more več spat,
v vtrgatev veleva,
spet pojdemo brat.

Konjički škrebļajo
in vozijo težko,
ker vince peljajo,
ki je močno sladko.

Anton Slomšek (ponarodela)

Kljub temu, da je sedaj le uboga, od stoletij razdejana ruševina, je nekoč mogočen grajski kompleks **Gamberk** znova oživel. Nekaj ohranjenih grajskih zidov okoli dvorišča je nema priča nekoč imenitne zgradbe, katere prvo omembo zasledimo v listini iz leta 1248. Kljub svojemu razpadajočemu stanju je grad s svojo okolico še vedno edinstven kulturni spomenik, zaradi različnih slogov dograjevanja je tudi arhitekturni spomenik. Njegova bogata zelena okolica je hkrati tudi naravna znamenitost geološkega geomorfološkega in botaničnega značaja. Grad od časa do časa še vedno zaživi. Tako kot zadnji teden v avgustu, ko so glumači, člani prosvetnega društva iz Čemšenika, pripovedovali grajske štorije.

Na 5. svetovni Abilimpiadi, ki je od 13. do 19. avgusta tokrat prvič potekala v Evropi, in sicer v Pragi, je barve Slovenije zastopala 32-članska ekipa. Kot je pojasnil tiskovni predstavnik Sveta invalidskih organizacij Slovenije **Borut Pogačnik**, je **abilimpiada** namenjena vsem kategorijam invalidov. Na prireditvi, namenjeni tekmovanju v ročnih in zaposlitvenih spretnosti, se je pomerilo 900 invalidov iz 40-ih držav. Slovenci so bili s svojo udeležbo na mednarodni ravni zelo zadovoljni. Kljub izjemni konkurenci je **Marjeta Bratuša** iz Ormoča v vezanju dobila srebrno medaljo. Tudi ostali predstavniki so se uvrstili solidno in tako potrdili kakovost svojega dela tudi na svetovni ravni. **6. svetovno Abilimpiado bo gostila Indija**, tekmovanja pa bodo potekala leta 2003.

od vsepovsod...

Partnersko pogodbo o nalogah in obveznostih ter pravicah v zvezi s pripravo in izvedbo šahovske olimpiade leta 2002 na Bledu so v zadnjem tednu meseca avgusta podpisali predstavniki Bleda in Šahovske zveze Slovenije.

Governor George H. Ryan and Illinois First Lady Laura Lynn Ryan hosted a reception and cultural program for ethnic organizations at the Executive

Mansion in Springfield. He organizations also received an informational packet describing State programs and services available to ethnic organizations. Sisters, Marge Roth (left) and Josephine Sneckus (right) of the

Slovenian Strollers, played traditional Slovenian folk music and song.

Ali ste vedeli, da velika zvezda soul glasbe Gladys Knight trpi zaradi hazarderske odvisnosti...Igralnice so postale njen drugi dom. Vsote, ki jih Gladys stavi so vrtoglave. Na ruleti tako na eno vrtenje kroglice stavi tudi po 20.000 dolarjev. Sedaj se je prijavila na zdravljenje te odvisnosti, ki jo je opazila, ko je nekoč tako dolgo sedela za mizo v igralnici, da so jo poklicali iz sinove šole, če lahko pride po sina.

Izginila je olimpijska reprezentanca Toga. Iz avstralskega olimpijskega komiteja so sporočili, da dva športnika in štirje spremljevalci niso prišli v športni center v Adelaido. Vsi poskusi, da bi odkrili kje so ostali, so bili zaenkrat zaman. Športnika iz Toga naj bi se z drugimi 200 športniki pripravljala na olimpijski nastop v Sydneyju.

Francoski, bolgarski, avstrijski in ruski tisk v komentarjih po svetu vnovič piše o nesreči ruske jedsrke podmornice Kursk, ki je v smrt popeljala vseh 118 mornarjev, kritično govori o odzivu ruskih oblasti po nesreči.

Francoski *Le Figaro* piše, da je Kremelj dajal vtis, da je zmožen nadzirati informacije o vojni v Čečeniji le zato, da bi svetovni javnosti predstavil eno uradno različico dogodkov - izgube so šteli navzdol, uspehe vojske pa zaneseno napihovali.

Avstrijske Salzburger Nachrichten poročajo, da so se po nesreči jedsrke podmornice Kursk končale nove ruske sanje o velesili. S Kurskom in grozovito slabim vodenjem tragedije je zahteva Vladimirja Putina po vnovični oživitvi ruskega imperija propadla. Ponizanje je popolno in sanj je konec.

Bolgarski Trud piše, da se od bitke pri Kursku v drugi svetovni vojni, največje tankovske bitke v zgodovini, do tragedije s podmornico Kursk v mišljenju za kremeljskimi zidovi ni nič spremenilo... Strah pred prevzemanjem odgovornosti in huda birokracija hromijo dejanja in oblasti v Moskvi zapletajo v laži.

Ruska izvestja pa poročajo, da je bila posadka odpisana že od trenutka, ko so podmornico odkrili. Reševalne akcije pa niso izvedli zaradi mornarjev, marveč zaradi politikov, admiralov in konstruktorjev.

Slovenski veleposlanik v Avstriji Ivo Vajgl pa je za avstrijsko televizijo ORF grožnje koroškega deželnega glavarja Joerga Haiderja, da bo Avstrija preprečila vstop Slovenije in Češke v EU, če ne bosta ukinili določil o razlastitvi in izgonu, sprejetih neposredno po drugi svetovni vojni, označil kot "lahkomiselne izjave, ki so nedopustne, nesprejemljive in kontraproduktivne", je poročala agencija APA.

Britanska novolaburistična vlada je koncem avgusta prižgala zeleno luč predlogu zakona o tako imenovanem "terapevtskem" kloniranju, točneje o uzakonitvi poskusov s kloniranimi človeškimi embriji, ki naj bi sprožili revolucijo v zdravljenju raka, Parkinsonove, Alzheimerjeve bolezni in drugih bolezni ter poškodb. Priporočila skupine znanstvenikov so povzročila pričakovan spekter odmevov, od navdušenja do zgražanja.

Glasbenik iz Kalispella v ameriški zvezni državi Montani Jack, po rodu Indijanec iz plemena Črnih nog, se lahko astronautu Scottu Horowitzu zahvali, da bodo prišle njegove plošče v prihodnje zelo dobro v promet. Astronavt je namreč slišal njegovo zgoščemko Buffalo Cañ in jo maja letos vzel s seboj na vesoljski polet z Atlantisom. Zgoščenko si je med poletom nekajkrat zavrtel. Novinarje je zanimalo, katero glasbo je poslušal v prostem času. Ko so izvedeli, kdo je avtor, so hoteli o njem zvedeti še kaj. Tako je Jack Gladstone postal znan po vsej Ameriki.

od vsepovsod...

The best Slovenian shooter Rajmond Debevc won the World Cup competition ahead of Dick Boschman of the Netherlands and Anatolij Klimenko of Belorussia. Debevc was also one of the best competitors in the qualifying round, sharing the top spot with Matthew Emmons of the US and Korean Eun Chul Lee. His 24th World Cup Victory enables Debevc to perform in the final competition this year, which will take place in Munich.

The Czech Hut, one of the oldest in the Slovenian mountains, celebrated its 100th anniversary which was marked by a ceremony held at the hut on 30 July. The hut was built in the Kamnik - Savinja Alps below the summit of Grintovec - 2,558 m-, and is one of the few huts which have preserved the architectural traits from 100 years ago. The initiative to build it was taken by Czech mountaineers, who were frequent visitors to the Slovenian mountains. The Czech Hut is situated some 1,542 m above sealevel and is one of the most frequently visited huts in Slovenia.

Ruandska vlada je zaprosila Združene narode, naj ji pomagajo poiskati 30.000 ruandskih fantičev in deklic, ki so jih po genocidu pred šestimi leti prepeljali na tuje, tam pa se je za njimi izgubila vsaka sled. Zdaj bi ruandska vlada rada, da bi se vrnil domov. O tem je spregovorila tudi po državnem radiu žena predsednika Janet Kagame. Vedno je povdarjala, da otrok nihče ne posvojiti, če zanjo nimajo usteznih dokumentov. Med divljanjem hutujske vladne vojske je umrlo najmanj pol milijona ljudi. Največ otrok so odpeljali v Italijo, Belgijo in Francijo.

V torinski katedrali Kristusov prt spet na ogled!

Obiskovalci si ga bodo lahko ogledovali deset tednov. čeprav se še vedno sprašujejo o pristnosti zgodovinskega kosa blaga. V Torino bo romalo na milijone ljudi. Zadnjič so torinski prt pokazali javnosti pred dvema letoma. Tedaj je prišlo več kot 2,5 milijona romarjev, večina iz Italije. Letošnja razstava bo stala okrog 270 milijonov dolarjev, vstopnine ni. Fotografiranje je sicer prepovedano, vendar marsikdo naredi posnetek...Vsak obiskovalec lahko pred prtom, ki meri 4,37 krat 1,11 metra, stoji širi minute. Na dan pričakujejo po 100.000 obiskovalcev. Po oktobru si prta javnost najbrž dolgo več ne bo mogla ogledovati. Prt bo ponovno prišel pod drobnogled učenjakov in strokovnjakov, ki bodo postavili končno diagnozo o starosti in verodostojnosti torinskega prta s pomočjo najnovejših metod za ugotavljanje starih tkanin.

Slovenia was ranked 29th among 174 countries in the 2000 Human Development Index (HDI), released by the United Nations Development Programme (UNDP) in Geneva. Coming in at 29th, Slovenia was ranked higher than all other countries in transition.

V Mariboru so za potrošnike odprli vrata največjega nakupovalnega središča v državi imenovanega "Europark", v katerem je poleg Intersparovega hipermarketa še 62 trgovin, butikov in gostinskih lokalov. V veletrgovini, ki ima skupno 95 tisoč kvadratnih metrov površin in več kot 1500 parkirišč, je nakupovalno središče na ptvoritveni dan do večera obiskalo skupno približno 25 tisoč ljudi. Z izgradnjo novega nakupovalnega središča, ki naj bi v mesto pritegnilo številne kupce iz celotne severne Slovenije in sosednjih držav, je Maribor pridobil 700 novih delovnih mest.

Avstralski olimpijci želijo ustanoviti lastno "krvno banko", da bi na ta način zavrnil vsakršen dvom v njihove športne dosežke. Glavna pobudnica za uresničitev tega predloga je tekačica na 400 metrov Lee Naylor, ki je v soglasju z vsemi avstralskimi olimpijskimi kandidati predlagala, da bi športniki sami oddali nekaj vzorcev krvi v zamrznitev. Na ta način bi lahko v prihodnosti opravili tudi analize krvnih vzorcev, ki za zdaj še niso uveljavljene. Avstralska atletska zveza je svoje športnike že pozvala, naj prostovoljno oddajo nekaj vzorcev krvi, sicer jih ne bo uvrstila v olimpijsko reprezentanco.

Japonska in Severna Koreja sta koncem avgusta v Tokiu začeli nov krog pogajanj za vzpostavitev diplomatskih odnosov. Srečanje se odvija na ravni visokih diplomatov; na pogajanjih, ki bodo trajala do četrtna, pa ne pričakujejo večjega napredka. Japonska vzpostavitev diplomatskih odnosov pogojuje s pridobitvijo zagotovil glede severnokorejskega raketnega programa, katerega rakete so usmerjene naravnost na japonsko ozemlje, ter vprašanjem desetih japonskih državljanov, ki naj bi jih Severnokorejci ugrabili v šestdesetih letih. Nasprotna stran pa zahteva povrnitev škode in opravičilo Japonske za kolonizacijo Korejskega polotoka v letih od 1910 do 1945.

Prvi judovski kandidat za podpredsednika v ameriški zgodovini, senator iz zvezne države Connecticut Joseph Lieberman se je v svojem predstavitvenem govoru na nacionalni konvenciji Demokratske stranke v Los Angelesu zahvalil za ponujeno priložnost, potem pa izpostavil razlike med demokratskima in republikanskima kandidatom za Belo hišo. Lebermanov nastop je bil poleg potrditve Ala Gora za predsedniškega kandidata Demokratske stranke, osrednja točka predzadnjega dne konvencije. Ta je sicer potekal v znamenju predstavljanja človeške plati kandidata Ala Gora in prepričevanja občinstva v njegove voditeljske sposobnosti.

Kdor je pripravljen seči globoko v žep, **se bo lahko dal v prihodnje pokopati na Luni**. Ameriško podjetje Celestic iz Houstona je za leto 2002 najelo vesoljski polet, s katerim bodo izstrelili v vesolje 200 mini žar (v velikosti rdečila za ustnice). Te žare naj bi pristale na Luni. Vendar pa bo stal takšen pokop 10.000 dolarjev. Od vsakega pokojnega bodo vzeli s sabo le po 200 gramov pepela. Kljub temu že imajo nekaj naročil.

Zadeli na loteriji in pustili službo – Uparava tovarne Haughton Vaughan v britanski pokrajini Wales je bila prisiljena zapreti podjetje, ker so vsi zaposleni odpovedali službo, ker so na loteriji skupaj zadeli neverjetno veliko vsoto. Nagrada je bila tolikšna, da se je lahko vsak od 17 zaposlenih odpovedal plači in nadaljni zaposlitvi. Ker pa gre za izjemne specialiste za izdelavo opreme za naftno industrijo, tovarniško vodstvo zanje ni moglo najti nadomestitve. Tako so tamkajšnjo tovarno zaprli, proizvodnjo pa preselili v podobno podjetje v Manchester.

Eden najbolj spektakularnih kriminalnih primerov v ameriški zgodovini... Neznanci so več kot pred 60 leti ugrabili sina Charlesa Lindbergha, človeka, ki je prvi sam preletel Atlantik, in ga umorili. Zdaj, po več kot 60 letih, pa se je oglasil neki moški, ki zatrjuje: "Jaz sem umorjeni Lidberghov sin. Odraščal sem pod drugim imenom. Glendora Dolfen, ena izmed sosed, ki je sama imela bolehnega sina moje starosti, me je ugrabila s pomočjo služkinje. Fantek, ki je ležal mrtev v gozdu, pa

ali ste vedeli...

Kalifornijski milijonar uspešno opravil psihološke in telesne teste, za bivanje na orbitalni znanstveni postaji Mir. Po poročanju ruske tiskovne agencije Itar – Tass je Dennis Tito (59) za ta polet že vplačal 20 milijonov dolarjev in bo tako postal prvi civilni "raziskovalec". Titov trening v Zvezdnem mestecu pri Moskvi je organiziran tako, da dva tedna na mesec vadi, preostala dva tedna pa upravlja svojo svetovalno družbo Wilshire Associates v Kaliforniji. Lokalni ameriški tisk je poročal, da znaša milijonarjevo premoženje 200 milijonov dolarjev.

Ko se je 83 – letna babica s svojim avtomobilom vračala proti domu, je kdo ve zakaj izgubila nadzor nad avtomobilom. Zapeljala je z mostu nad močvirjem in se ustavila v krošnji pod mostom, le nekaj decimetrov nad močvirjem, polnim kač. Drevesne veje so se zagrnille nad njenim avtomobilom, tako da ga s ceste ni bilo opaziti. Ko je ni bilo domov, so sorodniki zaprosili policiste za pomoč. Ti so jo zaman iskali. Našel pa jo je tretji dan cestar, ko je opazil praske na mostni ograji in potem skrbneje pogledal na drevo pod mostom. Babica je preživela samo zato, ker je takrat večkrat deževalo, pa si je pomagala s pitjem deževnice.

Pravosodna zмотa, ki se zdi skoraj neponovljiva: zdaj 38 – letni milanski trgovec Barilla je preživel sedem let in pol v zaporu, čeprav je bil nedolžen. Njegov zločin je bil, da je vozil isti tip avtomobila kot neki kokainski mogotec, fiat tipo, in registrska oznaka njegovega avtomobila se je od oznake kriminalčevega avtomobila razlikovala le v eni sami številki. Po treh mučnih dolgih procesih je sodnik moral priznati, da gre za zamenjavo. Barilla je sedaj prost, namerava se poročiti in zahteva milijardno odškodnino.

je bil pravi Robert. Jaz pa sem odraščal namesto njega". Krvni test naj bi sedaj dokazal, da moški, ki nosi priimek Dolfen, ne sodi v Dolfovo družino. Ta test DNK bo tudi pojasnil, ali je v sorodstvu z Lindberghom. Dolfen je vložil zahtevo za ekshumacijo leta 1974 umrlega letalskega junaka.

(novice) M.G.

Finančni svetovalec

REGAL

Stan Konda

CAPITAL

Financial Consultant

PLANNERS

Tel: (905)624-8069

LTD.

Fax: (905)670-3121

INVESTMENT FUNDS, - INSURANCE SERVICES -

RRSP - RRIF TAX & ESTATE PLANNING

Nišji davki s "Spousal RRSPs"

'Spousal RRSP' so lahko zelo dober način za znižanje davkov od skupnega zaslužka ko ste v pokoju, posebno še, če ima eden od zakoncev veliko večji zaslužek ali pa veliko boljši 'pension plan'. Če bo imel vaš zakonec ob času upokojitve nižji dohodek, lahko prispevate vaš pokojninski dohodek v 'Spousal RRSP'. To bo pomagalo k znižanju davka za vso vsoto, ki jo boste vložili. Ta zakonec pa tudi lahko vloži denar v njen ali njegov RRSP v istem letu.

Naslednji primer pokaže, kako lahko 'Spousal RRSP' zniža davke, ko boste uporabljali denar v času upokojitve. Številke spodaj prikazujejo, zakaj je boljše če prenesete \$10,000 dohodka od zakonca 'A' na zakonca 'B'. N.pr. zakonec 'A' plača 52% davka, zakonec 'B' pa 27%. S prenosom dohodka na sozakonca z nižjim dohodkom lahko prihranite \$2,500.

	Zakonec A	Zakonec B
Taxable Retirement Income	\$10,000	\$10,000
Marginal Tax Rate	52%	27%
Total Tax Paid	\$5,200	\$2,700
After Tax Income	\$4,800	\$7,300
RAZLIKA:	\$2,500	

Stan Konda je slovensko govoreči finančni svetovalec, ki zastopa "Regal Capital Planners" od leta 1997. Pomaga Slovencem iz južnega Ontaria s finančnimi zadevami kot so: RRSP, RRIF, "Mutual Funds", življenjska zavarovanja, davki.

Če vas glede tega karkoli zanima, ga pokličite. Obišče vas lahko tudi na domu.

pisma bralcev

Spoštovana ga. Majda Gunžeri

Vašo cenjeno revijo redno dobivamo tudi v naši nacionalni knjižnici - za kar se vam iskreno zahvaljujem. Na srečo, vse bolj opažam, da se tudi Slovenci v tujini vse bolj zavedajo, da je Narodna in univerzitetna knjižnica tudi njihova knjižnica in skoraj z vseh koncev sveta redno dobivamo "obvezne izvode". Bolj žalostno je drugo dejstvo, da je tega tiska vse manj in skoraj vsako leto preneha izhajati vsaj ena slovenska revija v tujini. Za vas v Kanadi te nevarnosti zaenkrat ni, ker vam je uspelo v svoj krog pritegniti tudi mlajšo generacijo. In še eno "srečo" imate, da niste politično tako razcepljeni kot npr. v ZDA ali v Argentini. Vse to dogajanje nas lahko le žalosti, predvsem pa nas vse skupaj prikrajša za marsikaj. Že tako majhna (število) slovenska skupnost v tujini, na katero neusmiljeno delujejo biološki zakoni (smrt) se vse bolj krči. Druga in tretja generacija vse manj uporablja slovenski jezik - pogovorno še nekako, niso pa več sposobni literarnega ustvarjanja in rezultat tega dejstva je potem tudi usihanje slovenskega tiska v tujini - ni ne bralcev ne ustvarjalcev!

Imam pa za vas še eno željo in upam, da mi jo boste pomagali uresničiti. NUK kot narodna knjižnica mora hraniti po dva izvoda (postavitveni in arhivski izvod) vsakega tiska (od knjig do revij in zapisov na drugih medijih), in to velja tudi za vaše Glasilo. Prva tri leta (1996-1998) smo prejeli po dva izvoda, potem pa samo še po enega. Prosim vas, če je možno, da nam nadomestite izpadle arhivske izvode za l. 1999 in za letošnje leto (če sami ne razpolagate s starejšimi številkami bi jih morda lahko odstopil kateri od bralcev, ki jih ne potrebuje več). Vsekakor pa vas prosim, da bi nam vsaj v bodoče pošiljali po 2 izvoda vaše revije.

V želji, da bi vaša, po vsebini bogata in zanimiva revija še naprej tako redno izhajala, vas najlepše pozdravlja

Rozina Svenc

Nacionalna Univerzitetna knjižnica

**Nasprotje vere ni nevera,
temveč - strah pred življenjem.**

Elisabeth Lukas

zdravje

Doktorica čebula pomaga celo pri osteoporozi. Čebula nam pogosto naše celo solze v oči, a je nepogrešljiva v vsaki kuhinji. Toda ta zelenjava, ki sodi med lilije, zmore še veliko več, marsikaj lahko celo ozdravi. Čebula namreč vsebuje beljakovine, selen, cink, encime, hormonom podobne snovi in mnoge važne vitamine : A, B, C in E.

Prehlad: gorčična olja, ki jih vsebuje čebula dezinficirajo in sprožijo izločanje sluzi. Za to uporabljate narezano čebulo kot obkladek na vratu in prsih.

Zaščita ožilja: čebula znižuje pritisk in količino maščobe, torej glavna krivca za arteriosklerozo. Čimvečkrat skušajte svoje jedi začiniti s čebulo.

Glavobol: sence si drgnite z mešanico čebule in limone. Takšna mešanica sprošča tudi napetosti.

Piki žuželk: s prerezano čebulo drgnite mesto, kjer vas je pičila žuželka. To preprečuje vnetje in oteklino.

Prebava: čebula izboljšuje prebavo beljakovin. Meso po možnosti vedno pripravite s čebulo.

Zaščita pred osteoporozo: en gram posušene čebule na dan prepreči razgradnjo kalcija iz kosti za 20 odstotkov.

anekdoti

Nemški fizik, utemeljitelj relativnostne teorije Albert Einstein je imel številna predavanja, na katera je – že iz radovednosti – prihajalo mnogo poslušalcev. Na ameriški univerzi ga je nekoč

puhloglava gospa, ki se je imela za veliko intelektualko, vprašala, kakšna je razlika med časom in večnostjo. Einstein je brez zadrege odgovoril: "Draga gospa, mislite si, da te razlike ni. Če bi si namreč vzel čas in vam skušal to razložiti, bi potrebovali celo večnost, preden bi to razumeli.

Dva dni preden so zagledali kopno, je Krištof Kolumb zaskrbljen stal na krovu. Član posadke na ladji mu je rekel: "Sramota, da takole blodimo po morju, ne da bi vedeli, kje je kaj!" "Dobro vem, kje kaj je," je odgovoril Kolumb, "skrbi me le, kje smo mi!"

Iz VELIKE PRATIKE September - Oktober

Kakršno bo vreme sv. Ila kazalo, bo tudi ves mesec ostalo.

Ako je na malo mašo lepo, potem bo dva meseca suho.

Na sv. Matevža vreme ugodno, tako bo ostalo štiri tedne prihodno.

Če ptice selivke pred sv. Mihelom ne lete, se pred božičem ni bati zime trde.

ali ste vedeli...

Raziskovalci z univerze Severna Karolina v ZDA so odkrili, od kod izvira **lastnost rdečega vina, da preprečuje raka**. Rdeči vinski grozdi vsebujejo precejšnjo količino substance resveratrol, pojasnjuje prehranska biologinja McNarry te univerze. Ta snov je pravzaprav tu zato, da grozdne jagode ščiti pred plesnijo. "Mi pa smo odkrili, da resveratrol učinkuje tudi na rakaste celice."

Blizu obale Severne Karoline so z dna Atlantika dvignili eno najstarejših podmornic, staro kar 132 let, ki so jo uporabljali med ameriško državljansko vojno. Podmornica z imenom Horace L. Hunley, ki je pripadala konfederaciji, se je potopila že leta 1864, in sicer v še nepojasnjenih okoliščinah, potem ko je bombardirala jadrnico, ki je oskrbovala severne države. Znanstveniki pričakujejo, da bo najdba podmornice s trupli posadke odkrila razloge njene potopitve.

Z moškimi je nemogoče nakupovati!

Pravijo, da si ženska in moški nikoli nista tako različna in oddaljena drug od drugega kot pri nakupovanju. Naj bo ljubezen še tako velika, skupno nakupovanje skoraj zanesljivo izzove krizo! Iz preprostega razloga: ženske so rojene za nakupovanje, moški pa se pri tem na smrt dogočasijo! Gotovo ste to že na svoji lastni koži izkusili.

G R A D B E N O P O D J E T J E
JOE KASTELIC LIMITED

**KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE**

TEL: (416) 255-2085 HOME: (905) 2715538
770 BROWNS LINE TORONTO, ONT. M8W 3W2

MIHAEL ACTION

INTERNATIONAL

Div. of 1206048 Ontario Limited

REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS IN SLOVENIA AND REPUBLICS OF FORMER JUGOSLAVIA, WE PROVIDE DESIGN AND INSTALLATION OF ALL TYPES AND SIZES OF HVAC SYSTEMS INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMERCIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED FACILITIES. EQUIPMENT CAN BE PURCHASED AND ARRANGED FROM CANADA OR SLOVENIA

Email: mihael@home.com

TEL: 905-271-0672 OR: 416-737-6813

FAX 905-271-7383

In Slovenia: 011-386-68-848-50

Condu Electric

Industrial, Commercial & Institutional

John Recel
EI5513

Tel: 416 741 7374

Fax: 416 741 7372

Pager: 416 331 3641

105 Riverhead Drive

Etobicoke, Ontario

M9W 4H1

WHIZ - A - TOP LINEN

OWNED AND OPERATED BY THE
GRBAVAC FAMILY

LINENS FOR ALL OCCASIONS. LARGE VARIETY OF
COLOURS.

LET US HELP MAKE YOUR EVENT COMPLETE
142 STAPELTON AVE.
HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316 FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

ANTHONY KLEMENCIC BARRISTER & SOLICITOR

770 BROWNS LINE

TORONTO, M8W 3W2

TEL: (416) 255-7500

FAX: (416) 255-6667

HRANILNICA IN POSOJILNICA SLOVENIA PARISHES CREDIT UNION

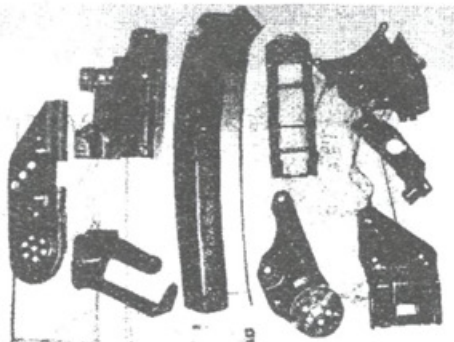
725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7 Tel. (416) 255-1742
618 Manning Ave., Toronto, ON M6G 2V9 Tel. (416) 531-8475
23 Delawana Dr., Hamilton, ON L8E 3N6 Tel. (905) 578-7511

*Vse bančne usluge nudimo po najugodnejših pogojih.
Brezplačne potovalne čeke in mednarodna denarna nakazila.*

J.M. DIE Limited
909 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
L4W 2R9

Tel: 905 625 9571
Fax: 905 625 2855

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIES

Complete engineering design and manufacturing for metal parts and tooling

Fully computerized technologically advanced CAD, CAM and CNC machinery

Production machinery up to 500 tons and 72x120" capacity

President: Joe Skof

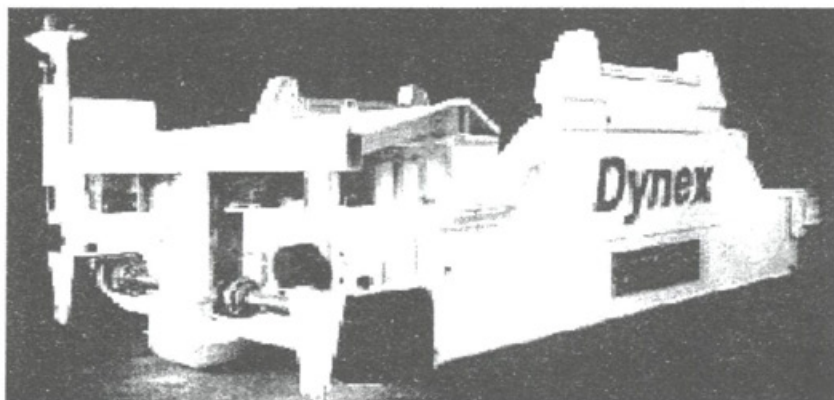
Titan

2300 Forbes Street, Whitby, Ontario Canada L1N 8M3

Tel: 905 721 1200 Fax: 905 721 1204

Website: <http://www.dynexeng.com>

Email: pkoslik@dynexeng.com

Turnkey Steel Mill Equipment

ROCKWOOD OPTICAL

owner:

MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
 - Lenses Duplicated
 - Prompt Service
 - Repairs

Rockwood Mall

4141 Dixie Road, Missisagua

Tel: 625-6444

**LEADERSHIP
MANAGEMENT
CANADA INC.**

Mastering Leadership

Frank J. Kreze

President Licensee

e-mail: fkreze@bar.imag.net

Pager:

[4163185821@pcs.cantelatt.com](tel:4163185821)

192 Park Avenue

Holland Landing, Ontario

L9N 1J7

**ALDERWOOD
JEWELLERY**

Miro or Peter Rak

will be happy to discuss with you all the characteristics of Diamonds and other precious stones.

Alderwood Plaza 857 Browns Line Etobicoke, ON, M8W 3V7

Phone: (416) 255-4429

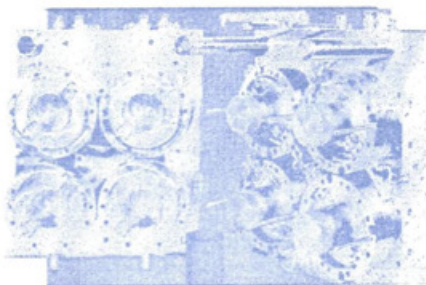

TOP GRADE MOLDS, LTD

President:

Joe Slobodnik

929 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
Canada, L4W 2R9
Phone: 905/625-9865
Fax: 905/625-5417
e-mail: tgmm@topgrademolds.com
Website: www.topgrademolds.com

Quality since 1964

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA JOHN E. KREK'S SLOVENIAN CREDIT UNION

Offering a Full Range of Financial Services.
Discover The Difference and Become A Member!

MORTGAGE SALE

1% Off

Posted Rates

Purchase or transfer in from another financial
institution.
(Residential owner-occupied property)

HOME EQUITY LINE

@ PRIME

7.5%

Rate based on
credit history.

**CONTACT OUR LOAN SPECIALISTS
AND WE WILL PRE-APPROVE YOU TODAY!**

Tel. (416) 252-6527

Email: loans@jekscu.com

747 Brown's Line 611 Manning Ave
Toronto, ON, M8W 3V7 Toronto Ontario M6G 2W1

Rates subject to change without notice

Toronto Hamilton, Kitchener, Niagara

September 10, 2000

Večerni zvon, Vinska trgatev *Slovenian Cultural & Social Club "Triglav", Picnic*

September 17, 2000

Simon Gregorčič, Vinska trgatev

Holiday Gardens, Pickering, Picnic

October 8, 2000

Slovensko letovišče, Bolton, Vinska trgatev

October 21, 2000

VSKO, Radijski banquet - [Browns Line]

September 10, 2000

Slovenian Cultural & Social Club "Triglav", Picnic

September 17, 2000

St. Gregory the Great, Žegnanje & Banquet

September 24, 2000

Slovenski Park, Past & Present Member's Picnic

October 7, 2000

Slovenian Canadian Scholarship Foundation, Banquet, [Bled]

Slovenian Cultural Association "Sava" Kitchener, Octoberfest

October 9, 2000

Slovenian Cultural Association "Sava" Kitchener, Octoberfest

Lipa Park, Member's Banquet

October 21, 2000

Slovenski Park, Hunter's Banquet

October 28, 2000

Slovenian Cultural & Social Club "Triglav", Vinska trgatev

GREEN ACRES MOTEL

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, ON
L5E 1G5
Tel: (905) 278-6910

West Side Toronto
Adjacent to Downtown Toronto
Via Expressways

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

Na razpolago imamo vse vrste domačih izdelkov, prekajeno meso, po naročilu odojčke, pečene na ražnju.

Za najboljšo postrežbo sta na voljo:

Mary ali Richard

278 Brown's Line
Toronto, ON, M8W 3T5
416 255-1098

Zobni zdravnik

Dr. A. P. Kačnik

Rosedale Medical
Centre, 600 Sherbourne
St., Suite 401
(Bloor-Sherbourne subway)
Toronto, ON, M4X 1W4

Tel: 416.922.1161

ROCK GARDEN CAFÉ

Owner:

BORIS MOZETIC

760 Brant Street
Burlington, Ont.
905 / 632-8465

P. I. CONSTRUCTION

Ivan Pezdirec

General Renovation
Commercial and Residential
Lating Drywall
Acosting Ceiling Tiles

Pager: (416)600-2909

Fax: (905) 625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga
ON, L5C 1B1